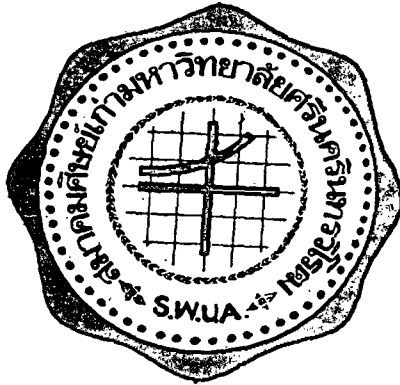

R
1102
2523

อภิธานการ
จาก
สมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 พระโขนง กรุงเทพฯ 11
โทร. 3919214

เอกสาร มศว.

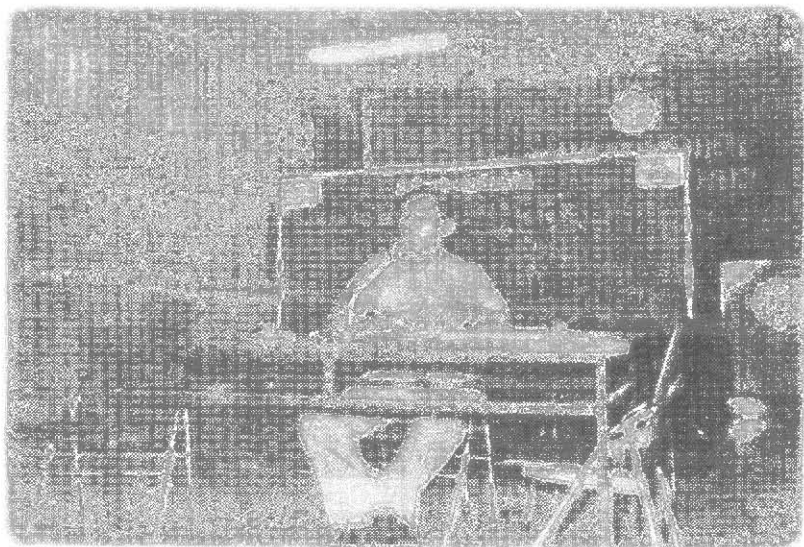
5282

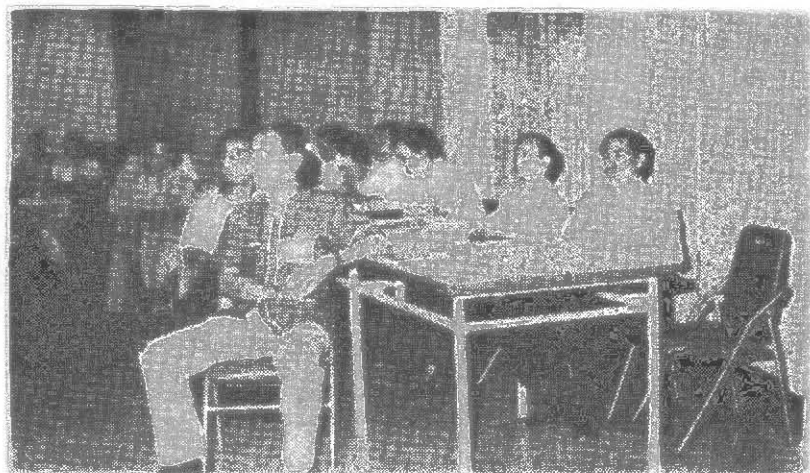
WOMAN SPEAKING AT PODIUM

WOMAN SPEAKING AT PODIUM

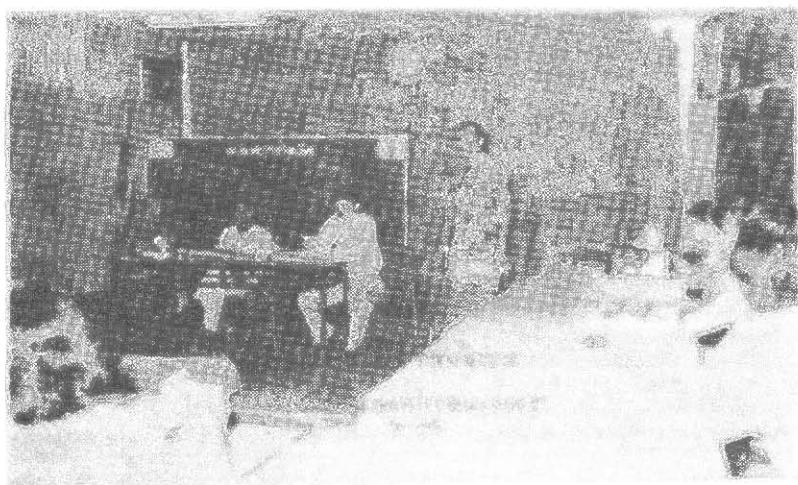
รศ.ดร. ประสงค์ วัฒนศิริ ศึกษานิเทศก์ ศึกษานิเทศก์

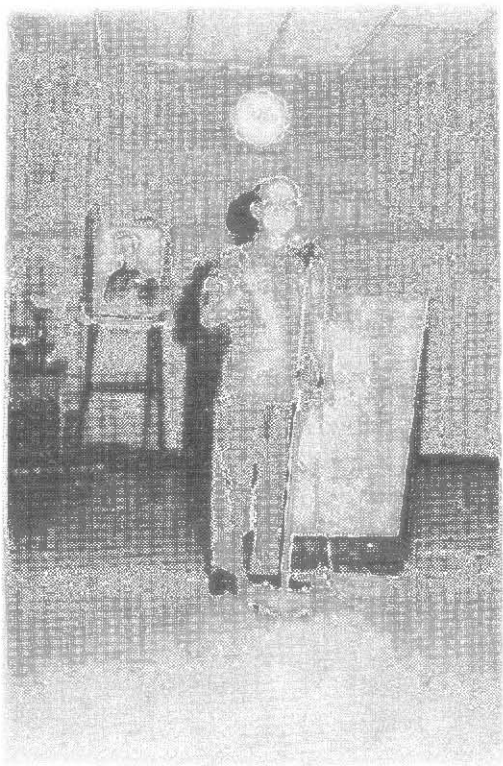
การประชุมเชิงปฏิบัติการ

กิจกรรมรับบริจาคเงิน

การรับมอบเงินจากนักเรียน

นายจ. พิศัย สุนทรสิงห์
ประธาน มูลนิธิพัฒนาชนบท

วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๐๑

การประชุมสัมมนาผู้แทนศิษย์เก่า มศว ๘ วิทยาเขต

๑. หลักการและเหตุผล

เนื่องด้วยขณะนี้ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีศิษย์เก่าที่สำเร็จจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทั้ง ๘ วิทยาเขต กว่า ๗ หมื่นคน และขณะนี้มีสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งตั้งอยู่ที่วิทยาเขต ประสานมิตร ซึ่งเป็นวิทยาเขตกลาง แต่ยังไม่สามารถจะทำหน้าที่เป็นสมาคมกลาง ที่จะประสานศิษย์เก่าและสมาคมศิษย์เก่าทั้ง ๘ วิทยาเขตได้

หากสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสามารถทำหน้าที่เป็นสมาคมกลางได้ ก็จะสามารถประสานความร่วมมือของศิษย์เก่า มศว ทั้ง ๘ วิทยาเขต อันจะเป็นพลังสำคัญในการที่จะให้ศิษย์เก่าทั้งหลายได้มีบทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนกิจการของมหาวิทยาลัยเป็นส่วนรวม

ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องประชุมสัมมนาผู้แทนศิษย์เก่า มศว ทั้ง ๘ วิทยาเขต เพื่อหาช่องทางในการที่จะทำให้อสมาคมนิสิตเก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทำหน้าที่เป็นสมาคมนิสิตเก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกลาง ให้ได้ตามจุดมุ่งหมายที่ได้วางไว้ ซึ่งอาจจะมีภารกิจข้อบังคับสมาคม เพื่อให้มีโครงสร้างที่จะทำหน้าที่เป็นสมาคมกลางได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒. จุดมุ่งหมาย

๑. เพื่อให้ผู้แทนศิษย์เก่า มศว ทั้ง ๘ วิทยาเขตได้พบปะกัน ทำความรู้จักคุ้นเคยกัน

๒. เพื่อหาช่องทางในการที่จะให้สมาคมนิสิตเก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสามารถทำหน้าที่เป็นสมาคมกลาง ประสานศิษย์เก่า มศว ทั้ง ๘ วิทยาเขต ได้

๓. เพื่อแก้ไขข้อบังคับสมาคมนิสิตเก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ให้มีโครงสร้างที่เหมาะสม

๔. เพื่อระดมความคิดในอันที่จะให้ศิษย์เก่า มศว ทั้ง ๘ วิทยาเขต มีบทบาทในการสนับสนุนกิจการของ มศว ให้มากขึ้น

๓. ผู้เข้าประชุมสัมมนา

๑. ผู้แทนศิษย์เก่า มศว ทั้ง ๘ วิทยาเขต วิทยาเขตละ ๕ คน รวมเป็น ๔๐ คน

๒. อธิการบดี รองอธิการบดี รวม ๑๒ คน

๓. คณะกรรมการบริหารสมาคม อีก ๑๗ คน

รวม ๖๙ คน

สมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอความร่วมมือรองอธิการบดีทุกวิทยาเขต เพื่อแจ้งแก่ผู้แทนศิษย์เก่าของวิทยาเขต ให้เลือกผู้แทนศิษย์เก่า มศว ของวิทยาเขต ๕ คน ไปร่วมประชุม

๔. ระยะเวลาของการประชุมสัมมนา

สัมมนาในวันเสาร์ที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๒๓ เวลา ๘.๐๐-๑๗.๓๐ น.

๕. สถานที่ประชุมสัมมนา

ห้องประชุมสภา หอประชุมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร

๔

๖. ผู้รับผิดชอบในการประชุมสัมมนา

สมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๗. งบประมาณ

๑. ผู้เข้าประชุมสัมมนา จ่ายค่าที่พักและค่าเดินทางเอง

๒. สมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จ่ายค่าจัดสัมมนาค่าเครื่องดื่ม และค่าอาหารระหว่างประชุมสัมมนา งบประมาณในข้อ ๒. ประมาณ ๘,๐๐๐ บาท

๘. กำหนดการประชุมสัมมนา

วันเสาร์ที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๒๓

๘.๐๐-๙.๐๐ น. ลงทะเบียน

๙.๐๐-๑๐.๓๐ น. อธิการบตีเปิดการประชุมสัมมนา และปราศรัย

๑๐.๓๐-๑๐.๔๐ น. พัก-รับประทานเครื่องดื่ม

๑๐.๔๐-๑๒.๐๐ น. ประชุมสัมมนา เรื่อง "ลู่ทางในการที่จะให้สมาคมศิษย์เก่า มศว เป็นสมาคมกลาง"

๑๒.๐๐-๑๓.๐๐ น. รับประทานอาหารกลางวัน

- ๑๓.๐๐-๑๕.๐๐ น. ประชุมสัมมนา เรื่อง “บทบาท
ของศิษย์เก่าในการสนับสนุนกิจ
การของมหาวิทยาลัย”
- ๑๕.๐๐-๑๕.๑๕ น. พักรับประทานอาหารเครื่องดื่ม
- ๑๕.๑๕-๑๗.๐๐ น. ประชุมสัมมนา และสรุปข้อยุติใน
การประชุมสัมมนา
- ๑๗.๐๐-๑๗.๓๐ น. อธิการบดี กล่าวปิดการประชุม
สัมมนา
- ๑๗.๓๐-๑๙.๐๐ น. ร่วมรับประทานอาหารเย็น

๙. ผลที่คาดว่าจะได้

๑. เกิดความประสานสามัคคีกันเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของ
ผู้แทนศิษย์เก่าทั้ง ๘ วิทยาเขต
๒. ได้รูปแบบของสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรี-
นครินทร์วิโรฒ อันจะทำหน้าที่เป็นสมาคมกลางของ ๘ วิทยาเขต
๓. ได้ข้อยุติเกี่ยวกับบทบาทของศิษย์เก่ามศว ในการสนับสนุน
นุรกิจการของมหาวิทยาลัย
๔. เกิดความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของศิษย์เก่าทั้ง ๘
วิทยาเขตในอันที่จะร่วมมือกันสนับสนุนกิจการของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทร์วิโรฒ.

ข้อเสนอสำหรับการพิจารณา ในการประชุมสัมมนาผู้แทนศิษย์เก่า มศว ๘ วิทยาเขต

การประชุมสัมมนาผู้แทนศิษย์เก่า มศว ๘ วิทยาเขต มีเรื่อง
การสัมมนาอยู่ ๒ เรื่องใหญ่ ๆ คือ

๑. การประสานงานศิษย์เก่า มศว ทั้ง ๘ วิทยาเขต ในรูป
สโมสร หรือสมาคม

๑.๑ วิทยาเขตทุกวิทยาเขต จัดตั้งสมาคมศิษย์เก่ามหา
วิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒวิทยาเขต

๑.๒ มีสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่ง
ตั้งอยู่วิทยาเขตกลาง ประสานมิตร ทำหน้าที่เป็นสมาคมกลาง
จัดรูปคณะกรรมการบริหารสมาคม โดยมีผู้แทนสมาคมศิษย์เก่า
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒวิทยาเขต ทั้ง ๘ วิทยาเขต วิทยา
เขตละ ๒ คน เข้ามาเป็นกรรมการสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ

๑.๓ สนับสนุนให้ทุกจังหวัดที่มีใช้ที่ตั้งของวิทยาเขต จัดตั้งสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จังหวัด ขึ้น

๑.๔ สมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งเป็นสมาคมกลางรับผิดชอบประสานงานกับสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒจังหวัดด้วยการเชิญผู้แทนสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จังหวัด เข้าร่วมประชุมใหญ่สามัญประจำปี และวางนโยบายตลอดจนกิจกรรมที่จะกระทำประจำปีทุกปี

๑.๕ วิธีการอื่น ๆ

๒. บทบาทของศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในการสนับสนุนกิจการของมหาวิทยาลัย

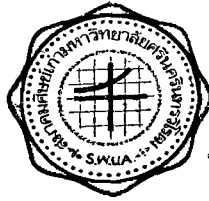
๒.๑ บริจาคเงินประจำปี สมทบทุนมูลนิธิมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๒.๓ เลือกตั้งศิษย์เก่าเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย

๒.๔ จัดกิจกรรมบริการชุมชน โดยสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขต และ จังหวัด

๒.๕ ให้ข้อมูลย้อนกลับในด้านต่าง ๆ แก่มหาวิทยาลัย โดยผ่านสมาคมศิษย์เก่า ๆ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๒.๖ อื่น ๆ

คำสั่งสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เรื่อง แต่งตั้งกรรมการจัดการประชุมสัมมนา
ผู้แทนศิษย์เก่า มศว ๘ วิทยาเขต

สมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จะจัดประชุมสัมมนาผู้แทนศิษย์เก่า มศว ๘ วิทยาเขต ในวันที่เสาร์ที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๒๓ ณ ห้องประชุมสภา หอประชุม มศว ประสานมิตร จึงแต่งตั้งคณะกรรมการจัดการประชุมสัมมนาผู้แทนศิษย์เก่า มศว ๘ วิทยาเขตดังนี้

๑. คณะกรรมการอำนวยการประชุมสัมมนา

๑.๑	นายจันทร์ ชุ่มเมืองปัก	ประธาน
๑.๒	น.อ. พิมล จักรทอง	กรรมการ
๑.๓	นายสมศักดิ์ แสนสุข	กรรมการ
๑.๔	นายเลิศ ชูนาค	กรรมการ

๒. คณะกรรมการฝ่ายสถานที่

๒.๑ นายสุเทพ บรรลือสินธุ์	ประธาน
๒.๒ นายประทีป เล้ารัตนอารีย์	กรรมการ
๒.๓ นายสมหวัง คุรุรัตน์	กรรมการ
๒.๔ นายจิต หมดสง	กรรมการ
๒.๕ นายวันชัย วิเศษสุวรรณ	กรรมการ

๓. คณะกรรมการฝ่ายปฏิคม

๓.๑ นายนิยม บุรณะบุตร	ประธาน
๓.๒ นายอุดม พิริยสิงห์	กรรมการ

๔. คณะกรรมการลงทะเบียน

๔.๑ นายศรี ประจิมนอก	ประธาน
๔.๒ นางโสภา เงินรวม	กรรมการ
๔.๓ น.ส. ศรีสุภา ฤทธิรงค์	กรรมการ

๕. คณะกรรมการฝ่ายเสียงและบันทึกเสียง

๕.๑ ดร. เป็รื่อง กุฑูท	ประธาน
๕.๒ นายพิลาศ เกื้อมี	กรรมการ
๕.๓ นายประทีป เล้ารัตนอารีย์	กรรมการ

๖. คณะกรรมการจัดบันทึกการประชุม

๖.๑ นายเลิศ ชูนาท ประธาน

๖.๒ นายบุญธรรม คำพอ กรรมการ

๗. คณะกรรมการฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม

๗.๑ นายสมศักดิ์ แสนสุข ประธาน

๗.๒ นางบุญศรี รัตนพานิช กรรมการ

๗.๓ นางจรรุวรรณ บุญโยบล กรรมการ

๗.๔ นางโสภภา เงินรวม กรรมการ

๗.๕ น.ส. ศรีสุภา ฤทธิรงค์ กรรมการ

๗.๖ นายมานิต ศรยุทธเสนี กรรมการ

๘. คณะกรรมการฝ่ายบันทึกภาพ

๘.๑ นายไพโรจน์ เบาใจ ประธาน

๘.๒ น.ส. อริศรา เจริญวานิช กรรมการ

๙. คณะกรรมการประชาสัมพันธ์

๙.๑ นายไพโรจน์ เบาใจ ประธาน

๙.๒ ดร. จำลอง ทองดี กรรมการ

๙.๓ น.ส. อริศรา เจริญวานิช กรรมการ

๑๐. พชกร

นายจันทร์ ชุ่มเมืองปัก

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๒๓

นายชม ภูมิภาค

นายกสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รายนามผู้รับเชิญเข้าร่วมประชุมสัมมนา

ผู้แทนศิษย์เก่า มศว ๘ วิทยาเขต

วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๓

ณ ห้องประชุมสภา หอประชุม มศว ประสานมิตร

๑. ผู้บริหารมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑. ศาสตราจารย์ ดร. นิพนธ์ ศศิธร อธิการบดี

๒. ศาสตราจารย์ ดร. ประสาท หลักศิลา รองอธิการบดี
ฝ่ายบริหาร

๓. รองศาสตราจารย์ ดร. ทรงศักดิ์ ศรีภาพสินธุ์ รอง
อธิการบดีฝ่ายวิชาการ

๔. รองศาสตราจารย์ ดร. ประเสริฐ วิทยารัฐ รองอธิ-
การบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา

๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิจิตร สิ้นศิริ รองอธิการ
บดีฝ่ายกิจการนิสิต

๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บุญเอน มลิทรสุต รอง
อธิการบดี วิทยาเขตปทุมวัน

๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทวี หอมขง รองอธิการบดี
วิทยาเขตบางแสน

๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชาตรี เมืองนาโพธิ์ รอง
อธิการบดี วิทยาเขตมหาสารคาม

๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปรีชา ธรรมมา รองอธิการ
บดี วิทยาเขตบางเขน

๒. คณะกรรมการบริหารสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ

๑. นายชม ภูมิภาค	นายกสมาคม
๒. น.อ. พิมล จักรทอง	อุปนายก
๓. นายจันทร์ ชุ่มเมืองปัก	อุปนายก
๔. นายเลิศ ชูนาค	เลขาธิการ
๕. นายสมศักดิ์ แสนสุข	เหรัญญิก
๖. นายศรี ประจิมนอก	นายทะเบียน
๗. นายไพโรจน์ เบาใจ	ประชาสัมพันธ์
๘. นายปริญญา หลวงพิทักษ์ชุมพล	สาราณียกร
๙. นายประจวบ แสงอินทร์	ที่ปรึกษากฎหมาย
๑๐. นายอุดม พิริยสิงห์	ปฏิคม

๑๑. นายสมหวัง	สุวรรณตะนะ	สำนักนาการ
๑๒. นายสุเทพ	บรรลือสินธุ์	สถานที่และพัสดุ
๑๓. คร. เป็รื่อง	กุ่มท	วิเทศสัมพันธ์
๑๔. คร. จำลอง	ทองดี	วิชาการ
๑๕. นายชำนาญ	สงวนพงศ์	จัดหาทุน
๑๖. นายจรูญ	มุ่งการนา	ประธานโครงการ
และกิจกรรม
๑๗. นายนิยม	บูรณะบุตร	โครงการและกิจกรรม
๑๘. นายจิตต์	หมวดสง	โครงการและกิจกรรม

๓. ผู้แทนสมาคมศิษย์เก่าปทุมวัน

๑. ว่าที่ ร.ต. จรรย์ โสทธิพันธ์
๒. นางบัวทอง พัฒนถาบุตร
๓. นางนลินี โพธิทัต
๔. น.ส. ทรงศรี สวัสดิ์ชีวิน
๕. นายปาน เป็รื่องศิลปรัตน์

๔. ผู้แทนสโมสรศิษย์เก่า มศว บางแสน

๑. นายฉลอง แนวพานิช
๒. นายสุรเจตน์ เนติลักษณ์วิจารณ์

๓. นายอรุณ ชราเขต
๔. นายศักรินทร์ สุวรรณโรจน์
๕. ผู้แทนศิษย์เก่า มศว วิทยาเขตบางเขน
๑. นางสมคิด เพิ่มพูล
 ๒. นางสาวพัฒนา สงวนกล้าจิตต์
 ๓. นางนันทภรณ์ รัตนพฤษ์
 ๔. นายกริสัน ชัยสวัสดิ์
๖. ผู้แทนศิษย์เก่า มศว วิทยาเขตพิษณุโลก
๑. นายธวัช เจริญสะอาด
๗. ผู้แทนศิษย์เก่า มศว วิทยาเขตมหาสารคาม
๑. นายคมเพชร ฉัตรศุภกุล
 ๒. น.ส. ชำนอง แซ่เอ็ง
 ๓. นายสมศักดิ์ ทองงอก
 ๔. นายสนอง จอมเกาะ
๘. ผู้แทนศิษย์เก่า มศว วิทยาเขตพลศึกษา
๑. นางถวิลวงศ์ บุญหงษ์
๙. ผู้แทนศิษย์เก่า มศว วิทยาเขตสงขลา
๑. นายประติษฐ์ มีสุข

๑๖

๒. นายถัน หวังสุข

๓. น.ส. สุรีย์ โรจน์สกุลพานิช

๑๐. ผู้แทนสมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย

๑. รองศาสตราจารย์ ดร. เฉลียว บุรีภักดิ์

๑๑. ผู้ทสมาคมเชิญเข้าร่วมสัมมนา

๑. นางอารี ชุ่มเมืองปัก

คำกล่าวเสนอรายงาน
ของ
รองศาสตราจารย์ ชม ภูมิภาค
นายกสมาคมศิษย์เก่า มศว

กราบเรียน ท่านอธิการบดี ทิเคารพ

ก่อนอื่น สมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รู้สึกเป็นพระคุณอย่างยิ่งที่ท่านอธิการบดีได้มาเป็นประธาน ในการเปิดประชุมสัมมนาผู้แทนศิษย์เก่า มศว ๘ วิทยาเขตในวันนี้ สำหรับการประชุมสัมมนาเช่นนี้ ความจริงสมาคมศิษย์เก่าได้เคยจัดการประชุมสัมมนาผู้แทนศิษย์เก่าทั่วประเทศเมื่อปี ๒๕๑๘ มาแล้วครั้งหนึ่ง ที่สวางคนิवास ซึ่งท่านอธิการบดีในขณะนั้น ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้กรุณาให้เกียรติไปเปิดการสัมมนาในครั้งนั้น สำหรับการประชุมสัมมนาในคราวนี้ ความจริงก็เป็นความคิตรีเริ่มของท่านอธิการบดี เนื่องจากที่ได้มีการพบปะทางผู้แทนสโมสรศิษย์เก่าบางแสน มีอาจารย์ฉลอง แนวนพานิช, อาจารย์สุรเจตน์ เนติลักษณ์วิจารณ์ ก็ได้พูดกันถึงว่าศิษย์เก่าทั้งหลายน่าจะได้พบปะพูดคุยกันในเรื่องการที่จะร่วมมือกันในการดำเนินงานกิจการของศิษย์เก่าเอง และในการที่จะสนับสนุน

สนุนกิจการของมหาวิทยาลัย วันนั้นจึงได้มีการจัดประชุมสัมมนาผู้
 แทนศิษย์เก่า มศว ๘ วิทยาเขต ขึ้น ซึ่งในการประชุมสัมมนานี้ ก็มี
 ท่านรองอธิการบดีฝ่ายต่าง ๆ รองอธิการบดีวิทยาเขตทุกวิทยาเขต
 ผู้แทนศิษย์เก่า มศว วิทยาเขตทั้ง ๘ แห่ง สำหรับวัตถุประสงค์
 ในการประชุมสัมมนานี้ ก็จะมีอยู่ ๒ ประเด็นใหญ่ ในประเด็น
 แรกก็คือ ต้องการที่จะให้บรรดาผู้แทนศิษย์เก่าทั้งหลายได้พบปะ
 กัน และก็เพื่อจะให้เกิดสามัคคีธรรม เพื่อที่จะคิดในเรื่องของการ
 ที่จะทำให้มีองค์กรกลาง หรือสมาคมกลางในการที่จะประสานกิจ
 การของศิษย์เก่าทั้ง ๘ วิทยาเขต อีกประการหนึ่ง ที่เป็นสาระ
 สำคัญก็คือว่า เนื่องจากว่า เรามีบัณฑิตจบจากมหาวิทยาลัยศรี
 นครินทรวิโรฒ ทั้ง ๘ วิทยาเขตถึงสิ้นปีการศึกษา ๒๕๒๒ นั้น
 มีถึง ๗ หมื่นกว่าคน ฉะนั้น ก็คิดว่าน่าจะได้มาประชุมพิจารณา
 ปรีกษาหารือกันว่า บรรดาศิษย์เก่าทั้งหลายที่มีมีจำนวนมากนี้ จะ
 ได้มีบทบาทในการสนับสนุนกิจการของมหาวิทยาลัยประการใดบ้าง
 ซึ่งอันนี้ก็เป็นที่วัตถุประสงค์ของการสัมมนา เป็นการสร้างกตัญญู
 กตเวทิตาธรรม ในการสัมมนาคราวนี้จะทำการสัมมนาตั้งแต่บัด
 นี้ จนกระทั่งถึงเวลา ๑๗.๓๐ บัดนี้ ได้เวลาอันสมควรแล้ว กระผม
 ใคร่ขอกราบเรียนเชิญท่านอธิการบดีได้กล่าวเปิดสัมมนาและกล่าว
 ปราศรัย ขอขอบคุณ.

คำปราศรัยเปิดประชุมสัมมนา

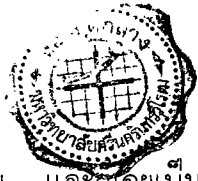
ของ

ศาสตราจารย์ ดร. นิพนธ์ ศศิธร อธิการบดี

ท่านนายกสมาคมศิษย์เก่า, ท่านประธานจัดงานสัมมนา, รอง
อธิการบดี และผู้นำศิษย์เก่าศรีนครินทรวิโรฒทุกวิทยาเขต

ผมรู้สึกยินดีที่ได้เห็นความตั้งใจของบรรดาศิษย์เก่า และ
ผู้รับผิดชอบทุกวิทยาเขต ได้มาชุมนุมพร้อมเพรียงกันในวันนี้
และยังยินดีใหญ่เมื่อทราบว่า ได้มีการประชุมแบบนี้และมากกว่า
นี้ครั้งหนึ่งที่สว่างคนิวาสและผมก็ได้ไปปิด และตอนนั้นก็มาเปิด
คราวนี้ที่ไปปิดสัมมนาก็เปิดไปเหมือนกัน ไปอยู่ที่อื่นเสีย ออก
จากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ผมอยากเห็นว่า จะ
ได้พบกับบรรดาศิษย์เก่าศรีนครินทรวิโรฒหลายวิทยาเขตได้ปราร
ภว่า มีความภูมิใจอยู่ที่ได้เป็นศิษย์เก่าศรีนครินทรวิโรฒ แต่....
ความรู้สึกว่า เป็นวิทยาเขตไหน วิทยาเขตนี้ยังมีอยู่สูง เรียกว่า
เรายังเป็นกามนิตอยู่ คือเป็นผู้ข้องอยู่ในกาม โดยติดสถานที่มาก
กว่า คือเหตุผล ไม่ใช่ทุกคนนะครับ อาจารย์จันทร์ ขนาดบอก

ว่า ถ้าผมไปปทุมวันจะถูกเล่นงาน ที่จะยุบรวมวิทยาเขต จะ
กระเซ้ากันเล่นก็เพราะว่าเป็นเพื่อนฝูงกันมานาน หัวก็คล้ายๆ กัน
ก็อยู่ในเกณฑ์ที่ว่าพอคุยกันเล่นได้ คือหน้าผากยาวประเภทเดียวกัน
กัน อะไรอย่างนี้ ผมมองดูแล้วอยากจะทำให้เราได้ระลึกว่าศรี-
นครินทร์วิโรฒนั้นนั้น เป็นมหาวิทยาลัยที่มีลักษณะพิเศษอยู่ ๒
ประการ อย่างเด่น ๆ ลักษณะพิเศษประการที่หนึ่ง เราเป็น
มหาวิทยาลัยแห่งเดียวในประเทศไทยที่มีวิทยาเขตอยู่ทั่วทุกหนทุก
แห่ง มีทั้งในเมืองและชนบทในความหมายของชาติไทยเราเดียว
นี่ คือมีทั้งกรุงเทพและภูมิภาค ลักษณะความสนใจของเราก็มุ่ง
แตกต่างกันไป หรือควรจะแตกต่างกันไปเล็กน้อย ฝ่ายในเมือง
หรือฝ่ายมหานครนี้ก็ควรจะมีควมสนใจในกิจการที่หนักไปทาง
ฝ่ายกิจการนคร หรือ urban ส่วนในภูมิภาคของเรานั้นก็หนักไป
ในชนบท หรือการพัฒนาประเทศไทยที่แท้จริง ซึ่งเป็นชนบท
ประสานเมือง ซึ่งลักษณะเช่นนี้ก็เป็มหาวิทยาลัยแห่งเดียว และ
ลักษณะข้อนี้ที่ปลีกย่อยออกไปอีกก็คือว่า ในขณะที่เราได้ทำงาน
เป็นกลุ่มเป็นก้อน เป็นระบบเดียว เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันมาก
ซึ่งผมอยากจะเรียนต่อท่านทั้งหลายว่า ในฐานะที่ผมเคยคุ้นเคยกับ
ระบบมหาวิทยาลัยของต่างประเทศและในประเทศไทยมากที่สุด ใน

ฐานะที่เป็นทั้งอาจารย์พิเศษเกือบทุกวิทยาลัย และก็เคยเป็นรัฐมนตรีว่าการทบวง ซึ่งเกี่ยวข้องกับทุกมหาวิทยาลัยในประเทศไทยนั้น ศรีนครินทร์วิโรฒมีวิทยาเขตมากที่สุดก็จริงอยู่ แต่ความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอย่างน้อยก็ในระบบบริหาร และคณะผู้บริหารของทุกวิทยาเขตนั้น เราไม่ได้มีความรู้สึกแตกต่างกันอะไรมากนัก เรากำลังลืมความหลังที่เคยรู้สึกว่าเป็นพวกโน้นพวกนี้ออกไป อันนี้ผมยืนยันได้ว่า สามัคคีธรรมในระบบผมนั้น ทำไว้ระบบในระบบศรีนครินทร์วิโรฒที่เข้มแข็งอย่างน่าพิศวง ถ้าเทียบกับมหาวิทยาลัยอื่นซึ่งแม้ขณะที่เขามีวิทยาเขตไกลกันบ้างใกล้กันบ้าง และอยู่ในสถาบันเดียวกัน ก็แบ่งแยกกันมากเหลือเกินที่อื่น ๆ แต่ที่ของเราฉันนั้น ผมขอเรียนอย่างจริงจังว่ามีความประทับใจที่สามัคคีธรรมระหว่างวิทยาเขตต่าง ๆ และที่ผมเห็นชัดก็คือระหว่างนิสิตเวลาแสดงศิลปวัฒนธรรมร่วมกันนั้น ได้มีความกลมเกลียวเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันดียิ่ง และอยากเรียนให้ศิษย์เก่าได้ทราบว่า เรามีแผนรวมวิทยาเขตในกรุงเทพ ซึ่งคงจะไม่เป็นไปอย่างฉุกฉะหุกและกระทันหัน แต่รองอธิการบดีทุกคนก็มาร่วมประชุมโดยไม่ได้คำนึงว่า ตำแหน่งรองอธิการบดีจะต้องหายไปอย่างนี้บ่อยอีก ๓ อัตรา หรือตัวเองก็จะต้องไม่ได้รับตำแหน่งนั้น

อันนี้ก็หมายความว่า เราพ้นจากสภาพกามนิค คือ ผู้ซึ่งอยู่ใน
 กามไปได้มากอยู่แล้ว ส่วนรายละเอียดเรื่องการรวมวิทยาเขตนั้น
 ก็ไม่ได้มุ่งที่จะทำลายวิทยาเขตในกรุงเทพฯอะไรเลย แท้จริงแล้ว
 อาจจะเป็นความเข้าใจผิดของผมเมื่อตอนเข้ามาที่แรกเสียด้วยซ้ำ
 ไปว่าตามแผนเดิมนั้น มหาวิทยาลัยของเราพิมพ์แบบแผนอย่าง
 ชัดเจน และใช้เงินพอควรทีเดียวว่าจะไปอยู่วังน้อยโดยเห็นว่า
 ปริญญาโท และเอก จะอยู่ที่นี้ และตรีจะไปอยู่ที่โน่น ซึ่งใน
 แง่ของนักศึกษานั้น ผมเห็นว่า ถ้าเป็นอย่างที่ว่าที่ผมได้ทราบ
 นั้นจะยังเป็นความไม่ถูกต้องใหญ่ เพราะว่าประการที่หนึ่ง จะ
 ต้องลงทุนมหาศาลสร้างโครงสร้างให้รองรับกับความจำเป็นในการ
 สร้างเป็นมหาวิทยาลัยขึ้น ประการที่สอง การแยกปริญญาตรี โท
 เอก ออกจากกันนั้นไม่ใช่วิสัยของการบริหารการศึกษาที่ถูกต้อง
 เพราะว่าจะแบ่งเป็นอาจารย์พวกปริญญาตรีพวกหนึ่ง พวกปริญญา
 โท ปริญญาเอกพวกหนึ่ง พวกสอนหนักไปอยู่ไกลและลำบาก
 ด้วย พวกสอนเบาหมายถึงเบาจนตายแต่อาจจะหนักใจอะไรอย่าง
 นี้ หนักสมอง อยู่ใกล้สบายอะไรอย่างนี้ นี่ก็เป็นลักษณะเปลือง
 กำลังคนมาก ผมเห็นว่า แล้วทำไมเราจึงไม่รวมกันอยู่ในที่ที่
 วิทยาเขตกลาง คือประสานมิตรนี้ ซึ่งมีเนื้อที่โดยวัดแล้วขณะนี้

มีมากกว่ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่อยู่ในปัจจุบันนี้ถึงเกือบสามเท่า และจำนวนนิสิตของเราถ้ารวมกัน ๔ วิทยาเขตก็ยังไม่ย่นกว่านักศึกษาของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อีก ปัญหามันอยู่ที่การจัด Principle Lay-out หรือการวางผังเมืองมากกว่า รวมทั้งยังพอมือที่จะขยายตัวได้ ถ้าจะอยู่กันอย่างมคอย่างปลวกนั้น ก็เป็นการคิดเกินการณ์ไปในเมื่อเปรียบเทียบกับธรรมศาสตร์ ผมก็ไปสอนอยู่ที่โน่น ก็ไม่เคยพบกับสภาพมคปลวกแออัดยัดเยียดอะไรกัน ทั้ง ๆ ที่เขาเล็กกว่าเรา จำนวนนักศึกษาก็มากกว่าเรา และยิ่งกว่านั้นระบบจราจรในเรื่องทางออกนั้น ทุก ๔ ทิศ แต่ก่อนมันนิดเดียว ยังเหลืออยู่ทิศเหนือหรือทิศอะไรก็ไม่รู้ ผมมาอยู่ที่นี้ก็ไม่ได้ดูทิศหรอกครับ ทุงานกันเลย ดีกว่าไปสนใจส่องทิศกันอยู่นั้น มันก็เลยไม่ต้องทำอะไรกันมากนัก และยังมีลักษณะอัคคีอันและอุคคันอยู่ และเชื่อว่าปัญหานี้ก็คงจะแก้กันได้อีกด้วย และถ้าแก้กันได้สำเร็จ คนที่ถนัดทางชัยภูมิแต่โบราณกาลมานั้น ผมเรียนว่า ประสานมิตรปัจจุบันนี้นั้นยังอยู่ในชัยภูมิที่อับในแง่ของคติโบราณ ผมไม่เคยถือโชคลาง แต่เราเป็นนักวัฒนธรรมไทยด้วย และนักวัฒนธรรมตะวันออกด้วยเราก็ต้องรู้ว่าที่ ๆ อับในแง่ของชัยภูมินั้น หมายถึงหน้าสูงแต่ตัวเองนั้นต่ำ หมายถึงว่า

เป็นที่รองรับสิ่งไม่พึงปรารถนาซึ่งจะไหลมาจากที่อื่น และก็สภาพ
 เป็นจริงพอหน้าน้ำ ที่นั้นก็เป็นที่รับทั้งอุจจาระ เสลดและอะไรทั้ง
 หลายในสภาพแวดล้อมไหลเข้ามาที่นั่นทั้งหมด ซึ่งเราก็แก้ปัญหา
 อันนี้ได้โดย ถ้าเปลี่ยนด้านหน้าเสียให้เป็นด้านหลัง แล้วหันหลัง
 วิทยาเขตของเรานี้เสียก็แล้วกัน คือด้านหน้าเราออกถนนเพชรบุรี
 ตัดใหม่ก็กลายเป็นด้านหลังนี้เป็นเนิน และด้านหน้าเป็นที่ราบลุ่ม
 ซึ่งสมกับชัยภูมิโบราณ อันนี้ก็กำลังอยู่ในระหว่างเจรจาและแน
 นอน กทม. ก็มาทำทางเดินข้ามถนนให้เราแล้ว และเขาก็ยังยืนยัน
 ที่จะทำสะพานข้ามคลองแสนแสบให้แก่เรา ซึ่งผมก็ได้เจรจากับ
 ธนาการศรินครอยู่ว่า จะช่วยสร้างชัยภูมิใหม่ในที่เดิมของประสา
 นมิตร์นี้ได้หรือไม่ลักษณะเช่นนี้เราก็จะได้จัดทั้งระบบวางผังเมือง
 ให้ดีขึ้น รวมทั้งระบบชัยภูมิ ระบบสร้างตึกใหม่ และการขยาย
 ตัวอีกเล็ก ๆ น้อย ๆ ให้ดีขึ้น และถนนออกเราก็จะได้ออกถนน
 เพชรบุรีตัดใหม่ ซึ่งเมื่อพูดเรื่องนี้แล้ว เราก็มีก๊าวใหม่ยกขึ้นอีก
 ก๊าวหนึ่งที่ถนนเพชรบุรีตัดใหม่ แต่ตอนนั้นเราก็ได้ก๊าวใหม่อยู่ใน
 ด้านหน้าเดิมของเรา ซึ่งถ้าอนาคตเป็นไปได้จะเปลี่ยนเป็นด้าน
 หลังนี้ จะได้ก๊าวมาจากความอนุเคราะห์ของสมาคมศิษย์เก่าศรี
 นครินทร์วิโรฒนี้เอง ท่านทุกคน ทุกท่านควรมีสติทริจะภูมิใจ

ครับ ถ้าประตูใหม่ที่กำลังสร้างอยู่สำเร็จนั้น เป็นความอนุเคราะห์ของสมาคมศิษย์เก่าศรีนครินทรวิโรฒ โดยคณะกรรมการ และอาจารย์ชมได้ให้ความสนับสนุนในเรื่องนี้ ยังมีเรื่องอื่น ๆ อีกนะครับที่สมาคมได้สนับสนุน ลักษณะที่ผมเรียนลักษณะพิเศษประการที่หนึ่ง ที่ว่าเราอยู่กันอย่างสามัคคีธรรม ทั้ง ๆ ที่อยู่ไกล เรามีระบบที่จะแก้ปัญหาต่าง ๆ ในแง่เปรียบเทียบนี้เราดีที่สุด ในบรรดามหาวิทยาลัยอื่น ๆ . ที่นี้ผมไม่ได้หลงเพราะเข้ามาอยู่ที่นี้ และดีกว่าที่นี้พิเศษ แต่มันเป็นความวิเศษจริง ๆ ที่ ๆ อื่นไม่มี และก็...เมื่อเราทำเช่นนี้ ขอให้ท่านได้โปรดนึกเสียว่าศรีนครินทรวิโรฒนั้น ไม่มีที่ไหน มีแห่งเดียวแต่เราฉลาดพอ แทนที่จะให้คนมาแออัดอยู่ที่นี้ เราได้ยกหน่วยบริการของศรีนครินทรวิโรฒออกไปอยู่ที่ต่าง ๆ ในภูมิภาคที่ผิอญก็... ตรงกับนามสกุลของอาจารย์ชมเข้าพอดี ที่เป็นบริการในภูมิภาคให้เขาชื่นชมเราไม่ใช่ชมภูมิภาคก็แล้วกัน ให้ภูมิภาคเขาชมเราว่าเราออกไปอยู่ ซึ่งรายละเอียดต่อไปนี้ ต่อไปข้างหน้าผมอยากจะเดินต่อไปเลยว่า การที่เราออกไปนี้ ถ้าท่านดูกฎหมายของศรีนครินทรวิโรฒ พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ท่านไม่พบคำว่า วิทยาเขตเลย นั่นนะเป็นความถูกต้องแล้ว ศรีนครินทรวิโรฒความจริงไม่มี

วิทยาเขต มีแต่ศรีนครินทร์วิโรฒภาคกลาง ศรีนครินทร์วิโรฒ
 ศรีนครินทร์วิโรฒภาคเหนือ ศรีนครินทร์วิโรฒภาคตะวันออก
 เชียงเหนือ ศรีนครินทร์วิโรฒภาคตะวันออก และก็....ภาคใต้
 ท่านไปเปิด ไม่มีคำว่าวิทยาเขตเลยนั่นก็แสดงว่าเราเป็นมหาวิทยา-
 ลัยเดียวที่ไม่มีวิทยาเขต เพียงแต่เราไปตั้งอยู่ และทำไมเราถึงทำ
 เช่นนี้ที่ตามมาด้วยลักษณะพิเศษประการที่สองก็คือว่า ผมได้ค้น
 อยู่ว่ามหาวิทยาลัยแห่งนี้จะต้องรักษาวัวที่เรานอก ไปอยู่ในภูมิภาค
 เช่นเดียวกับอยู่ที่กรุงเทพนี้ เราได้เป็นประตูของให้กับผู้ที่ยากไร้ผู้
 ที่หมดโอกาสแล้วมากมายเท่าไร เราให้โอกาสแก่ครูประชาบาลที่
 ความสามารถมหาศาลก็เหมือนเพชรที่หมกอยู่ในตมเท่าไร บาง
 ที่ถ้าไม่มีศรีนครินทร์วิโรฒ ดร. พันธ์ หันนาคินทร์ อาจจะจม
 อยู่ที่เขาย้อย อธิบดีบางท่านในกระทรวงศึกษาธิการ ก็อาจจะ
 เป็นครูน้อยอยู่ที่โรงเรียนประชาบาลแห่งใดแห่งหนึ่ง ทั้ง ๆ ที่มี
 ความสามารถมหาศาลจะนั้น มหาวิทยาลัยแห่งนี้ได้เป็นแสงสว่าง
 หรือเปิดช่องให้แก่ผู้ที่มีความสามารถแต่ไร้โอกาสขึ้นมา ซึ่งผมมี
 ความประทับใจอันเหลือเกิน ขอประทานโทษ ที่ระบุชื่ออาจารย์
 ดร. พันธ์ ขึ้นมา เพราะท่านเล่าให้ผมฟังเอง ว่าเป็นครูประชา-
 บาลเขาย้อย และก็มีมหาวิทยาลัยแห่งนี้เป็นแหล่งที่ส่งเสริมเช่นเดียว

กัน อาจารย์ซมก็ให้พูดแล้วว่า เรามีศิษย์เก่าตั้ง ๗ หมื่นกว่าคน เป็นครูอยู่เกือบทุกหนทุกแห่ง ทุกตำบลทั่วราชอาณาจักรไม่ใช่ อาชีพครูอย่างเดียว เรามีอาชีพอื่น ๆ เกือบทุกอาชีพ รวมทั้งผม ว่า อาชีพเกือบทุกคงไม่ทุกอาชีพ บางอาชีพเราอย่าไปเลยครับ ผมว่าไม่ดีหรอก เป็นทหารก็มี, เป็นนักบินก็มี เป็นผู้พิพากษา ก็มี เป็นนักธุรกิจที่กำลังประสบความสำเร็จมหาศาลก็มี แต่เวลา ผมพบตอนแรก ๆ ชอบมากระซิบบเา ๆ ที่หู “อาจารย์ครับผมก็ ศิษย์เก่า มศว นะครับ” ผมว่า ทำไม คุณพูดตั้ง ๆ ไม่ได้เหรอ ไม่ใช่ไปตะโกนเป็นไอ้บ้า แต่พูดให้มันดังอย่างทรงงกันหน่อย ว่าครึนครึนทรวโรดมก็ไม่ใช่น้อยนะ ต้องภูมิใจ ไม่ใช่ ผมจุพานะ ผม มศว ครับ ตอนนั้นแหละครับอาจจะเป็นความรู้สึกของคน บางคน ทั้ง ๆ ที่เป็นสถาบันการศึกษาหรือวิชาการศึกษาที่ดีที่สุดใน โลกก็ในประเทศก็แล้วกัน ซึ่งต่อไปเราจะบ้านตัวของเรา ออกไป บ้านในที่นี้ผมหมายความว่า มันต้องมีที่ให้บ้าน จะบ้าน ลอย ๆ ไม่ได้ ต้องมีพื้นฐาน เราแบ่งบ้านไปในทางที่ถูกที่ควร ที่มีประโยชน์อย่างแท้จริง ซึ่งผมจะเรียนให้ทราบทีหลัง และ อาจจะเริ่มมีลักษณะพิเศษ ๒ ประการ ก็คือว่าเราไม่มีวิทยาเขตเรา เป็นมหาวิทยาลัยเดียวที่ออกไปบริการในชนบทด้วย การแยกพวก

น่าจะง่ายจะตายไป แยกไปแยกมาเหลือคนเดียวยิ่งแยกว่าเพื่อน ไม่เห็นต้องใช้ฝีมืออะไร ถ้ากันพักเดียวกันแยกกันหมดแล้ว แต่ปัญญาชนนั้นต้องเห็นว่าแยกพวกง่ายกว่ารวมพวก รวมพวกนั้นต้องใช้สติปัญญา ทั้งสติปัญญา เพราะผมเห็นว่าการแยกกันนะดีแล้วแต่เราแยกกันแบบมหาวิทยาลัย เราแยกกันเพื่อฝึกกำลังเฉพาะจุด บริการเฉพาะถิ่น แต่ในขณะเดียวกัน เราจะต้องมีกำลังรวม เรารวมแบบแยก หรือแยกแบบรวม ทั้งรวมและแยก จึงมีแต่แยกและรวม กับมาเป็นอันหนึ่งอันเดียว เขาเรียกเป็นเอกภาพในลักษณะที่อะไร diversity within a unity ให้จงได้ ฉะนั้น ผมก็ได้ปรึกษา คุณ ปรารภกับศิษย์เก่าหลายท่านเมื่อวันที่ บางแสนได้จัดศิษย์เก่า บางแสนหรือภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้จัดให้วัชรุ ระลึกคุณครูให้แก่ อาจารย์ ดร. ช่าง บัณฑิต นั้น ซึ่งได้ประทับใจ และด้วยจำนวนคนจะมากด้วยน้ำใจ และเงินก็มากอย่างน้อยก็สัญญา คือมีสัญญาออกมาสามารถจดทะเบียนมูลนิธิได้ทีเดียว นับว่าเป็นความเข้มแข็ง คนไม่มากแต่เงินมาก และได้ข่าวว่ายังรวบรวมไม่ครบที่จะจดทะเบียนได้ใช่ไหมครับ แต่ตัวเลขมันเลยแล้ว เพียงแต่รอ เพราะส่วนใหญ่เป็นครู มีแต่เงินเดือนเท่านั้น ก็อยู่กันไปวันหนึ่ง ๆ แต่ก็มีน้ำใจที่จะเสียสละ นี้ก็

เป็นลักษณะพิเศษสำคัญอยู่ที่ว่า ศรีนครินทรวิโรฒอีกแห่งหนึ่ง เป็นแห่งที่บรรดาคนทำงานส่วนใหญ่ นั้น ไม่ได้तालุกอยู่กับเงิน กับทอง บางคนทำงานเอง ไปวิจัยเองออกเงินเอง เดินย่ำต๊อก กันไปเอง อันนี้ผมไม่เคยพบว่ามหาวิทยาลัยอื่นเป็นอย่างนี้ นอกจากศรีนครินทรวิโรฒที่ผมรู้จัก ในส่วนที่ผมรู้จัก ที่นี้ การรวม วิทยาเขตใน ๔ แห่งในกรุงเทพ ความจริงขอเป็นคำว่าวิทยาเขต ซึ่งความจริงมันไม่มี เรายอมรับว่ามี แล้วทำไมถึงมีอยู่ได้ มัน อยู่ที่ที่เราจะตั้ง รองอธิการบดีก็คนก็ได้ เหมือนนายกรัฐมนตรี้ เกรียงศักดิ์ตั้งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกก็คนก็ได้ สิบคนก็ได้ เรา จะตั้ง ๒๐ คน ก็ได้ถ้าสภามหาวิทยาลัยเขายอม เพราะกฎหมาย ไม่ได้บอกไว้ เราใช้เคล็ดตรงนี้ต่างหาก เพียงแต่ว่ารองอธิการ บดีคนนี้ไปรักษาการกิจการของศรีนครินทรวิโรฒที่โน่นแทนอีก ในรูปนั้นมากกว่า เมื่อเป็นเช่นนี้เราจะแยกกำลังคนกันทำไมให้ เป็นเบี้ยหัวแตกทำไม แทนที่กรุงเทพมหานครนี้จะจ้างภารโรงที่ ๔ คน แล้วหารด้วย ๔ คือเหลือ ๑ คน คือหลังละ ๑ คน แทนที่จะ ๔ หลัง ก็เหลือหลังเดียวซึ่งใหญ่ก็เท่าก็ได้ถนนต้องทำเป็น ๔ สาย ะไรหารด้วย ๔ หมด จะหารด้วย ๘ ด้วยซ้ำ แต่กรุงเทพต้อง หารด้วย ๔ แต่ถ้าผนึกกำลังกันแล้ว เราควรจะมีเข้มแข็งทั้งกำลัง

คน กำลังงบประมาณ และเวลาเดียวกันเราก็เป็นร่างกายจริง ๆ ที่จะส่งเสริมการพัฒนาอาจารย์ในระบบของเรา คือเราจะเน้น จะไม่แข่งกับวิทยาลัยครู แต่เราจะช่วยวิทยาลัยครูให้เขาผลิตปริญญาตรีมากขึ้น แต่เราจะผลิตปริญญาโทกับปริญญาเอกทางศึกษาศาสตร์ที่เท่ากับช่วยวิทยาลัยครูเปลี่ยนสภาพวิทยาลัยครูที่เป็นคู่แข่งมาเป็นคู่คิดกันเสียที มัวแต่แข่งกันอยู่นะ ว่ารู้ใครจะขยายได้ดีกว่าใคร ย้ายกันไปย้ายกันมา มัวแต่คิดพัฒนาร่วมกันอยู่ จนลืมพัฒนามหาวิทยาลัยแล้วก็มีในบางแห่ง ถ้าคนสนใจแค่นี้แล้วจะไปสนใจอะไรมากกว่านั้น พญานกอินทรีเมื่อไหร่สนใจต้นไม้ที่ละต้นมันก็เป็นนกกระจอกเทศตัวใหญ่ ๆ เท่านั้นเอง นี่ก็เป็นสภาพธรรมดา นี่ก็เป็นธรรมชาติของนกกระจอกเทศที่บินไม่ได้เลย ตัวเบ้อเรอ เลยเดินเพราะมันหนักเกินไป ดูเหมือนตัวกว้างตัวอะไรไปเท่านั้นเอง ไม่มีวันที่จะเห็นภาพภาพที่ใหญ่โตมโหฬารอะไรได้เลย ฉะนั้นพูดง่าย ๆ คนที่รู้วิธี macro กับ micro ก็เหมือนกับ micro approach ก็เห็นเล็กๆ แต่ถ้า macro ก็กว้าง ๆ ใหญ่ ๆ นักบริหารจะต้องมองแบบ macro ผู้เชี่ยวชาญเท่านั้นที่จะมองแบบ micro อันนี้ก็อยากจะเรียนให้ทราบว่า คำว่ารวมวิทยาเขตไม่มีหรอก แต่มันเป็นการผนึกกำลังกันในกรุงเทพ

นี้ และอาจจะมีโอกาสพิเศษอยู่ที่ไหนในกรุงเทพอีกก็ได้ นี่เป็นเรื่องที่ซ่อนอยู่ แต่เราอย่าเพิ่งพูดเรื่องนั้น เพราะมันเป็นได้ชนิดหน้อยในการที่จะได้งบประมาณด้วย -- ไม่ใช่หลอกนะ เราทำจริงๆ ปีกลายนี้ผมมารับหน้าที่จริง ๆ ในราวต้นเดือนมีนาคม งบประมาณผ่านไปแล้ว ๔๐๐ กว่าล้าน ผมก็ใช้วิธีของผมซึ่งไม่ควรใช้บ่อยนักเปลี่ยนไปเปลี่ยนมาเป็น ๒๐๐ กว่าล้าน และงบประมาณปีที่แล้วไม่ใช่ ๙๐ เปอร์เซ็นต์นะที่ได้ มันประมาณ ๒๐๐ กว่าเปอร์เซ็นต์นะครับ ท่านปลัดทบวงถามผมว่า เอ๊ะ.... อาจารย์ไปทำยังไงมาได้ถึง ผมบอกคิดไม่ออก บอกไม่ได้ เพราะมันมีค่าวิชา acadamic fee แล้วรามคำแหงก็ตามแบบ สืบว่าผมไปทำมาอย่างไร แล้วบางคนเขาบอกว่าผมชอบฉายเดี่ยว รามคำแหงเข้าพบออกที่วิไล รุ่งเช้ารัฐมนตรีทบวงโมโห บอกไม่รู้เรื่องเพราะไม่รู้ทำไมมางั้น ขอความเห็นเรื่องที่จะไปอยู่วังน้อยนะ เอาไม้ครับ ๑๐๐๐ กว่าล้านนะไม่ได้อะไร ของผม ๓๐๐ ล้านก็พอดีกว่าเดิม ๓ เท่า เออ...ยังงั้นก็เอาอย่างนี้ซินะ ซึ่งผมไม่ได้โกหก ผมไม่เคยโกหกคน แต่อยู่ที่ว่าเรามีเชิงที่จะพูดจะอธิบายกัน เสร็จแล้วในภูมิภาคของเราจะได้กระจายไปในรูป ถ้าในที่ใดเราไม่ต้องการกันมหาวิทยาลัยใดเราจะพยายามทำให้สมบูรณ์แบบ อันนี้

มีคนที่ไม่ค่อยเข้าใจกัน สมบูรณ์แบบนั้นจะเป็นมหาวิทยาลัยเอกเทศนั้นก็คนละเรื่องกัน แต่เราไม่ได้สนใจการแยกตัว ท่านทุกคนควรจะตั้งใจว่า สถาบันการศึกษาทุกแห่งไม่ใช่เงินส่วนตัวของเรา เป็นเงินของแผ่นดินทั้งนั้น เราควรจะตั้งใจว่า เราแค่เลี้ยงลูกให้โตแล้ว เลี้ยงลูกไม่ใช่ทำให้พ่ออยู่ที่นี้ ลูกไปอยู่ที่โน่น กล้าย ๆ ว่าเมื่อเขาโตแล้ว ให้เป็นเรื่องของเขาที่จะตัดสินใจเอง แต่เผื่อระบบของเรามีอยู่กันอย่างค่อนข้างจะคล่องตัว ผมยืนยันได้ว่า ถ้าแยกกันไปเป็นอิสระหรือเอกเทศเมื่อไหร่ จะพบความไม่คล่องตัวสูงกว่าแน่ ๆ และถ้าท่านประสบความสำเร็จในการแยกตัวเป็นเอกเทศนะครับ โดยเฉพาะบางแห่งที่คิด จำคำผมไว้ ท่านจะพบอุปสรรคมากกว่าการรวมกันในระยะปัจจุบันนี้อีกแน่ ๆ แน่แน่นอน เต็มขาดเลย เพราะผมคุ้นกับมหาวิทยาลัยสงขลา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เป็นพิเศษ ว่ามีความลำบากอย่างไร อย่างน้อยท่านแยกไปเป็นเอกเทศ ทำหน้าที่แทนอธิการบดีทั้งหมด คือผู้แทนประจำสำนักงานประสานงานกลางที่กรุงเทพฯ ั้งและครั้ง อันนี้ก็แล้วแต่ วันนั้นมี ส.ส. มาเสนอพระราชบัญญัติร่างพระราชบัญญัติยกตำแหน่งมหาวิทยาลัยของเราแห่งหนึ่งให้เป็นอิสระเสีย ผมก็บอกว่า ผมไม่หวังหรอก แต่ขออธิบายให้ฟังยังงั้นยังงี้ ใน

ในที่สุดเขาก็ขอให้ผมร่างอะไรใหม่ว่าจะทำยังไงดี ผมก็บอกว่าไม่ต้องร่างอะไรใหม่หรือเขาบอกว่า เขาอยากจะให้วิทยาลัยครูบางแห่งมารวมอยู่กับเรา ผมว่า คุณก็ไปร่าง พ.ร.บ. ย่อย ๆ ไม่ต้องร่าง พ.ร.บ. ศรีนครินทรวิโรฒ หรือ พ.ร.บ. โอนทรัพย์สินและบุคลากรของวิทยาลัยครูให้มาเป็นส่วนหนึ่งของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแทนหมดเรื่อง มาเพียง ๓ มาตราที่พอแล้วอะไรยังดี แต่ผมบอกว่าผมไม่เกี่ยวนัก เพราะเราไม่ไปสร้างมหาอาณาจักรอะไรแก่ใคร ถ้าจะดีคุณก็ไปจัดการของคุณเอง แต่ผมเพียงแต่บอกช่องทางให้เท่านั้น นี่ก็เป็นตัวอย่างหนึ่ง และผมก็อยากจะเรียนว่า ถ้าท่านที่เคยอ่าน มศวมองอนาคตนั้น ผมอยากจะเรียนว่า เรามองอะไรต้องมองไกลๆ จะก้าวหนึ่งก้าวได้ต้องรู้ว่าที่พันก้าว หรือที่ร้อยก้าว จะไปนั้นไปทิศทางใด โดยมากเราก้าว ตามไปไหน ไม่รู้ก้าวก่อนก็แล้วกัน เดียวมันไปเอง ไปเองนะไปแน่ แต่จะไปลงเหลวลงอะไร เทียบโคลนนั่นเป็นอีกเรื่องหนึ่งแต่ถ้ารู้สึกว่าจะไปอย่างนั้นแล้วเราก้าวผิด เรายังปรับทิศทางได้ถูกต้อง ซึ่งขณะนี้เรากำลังร่างอยู่ที่ศิษย์ประสานงานพัฒนามนุษย์หนึ่งศูนย์นี้ จะร่วมกับมหาวิทยาลัยแคนาดา ศูนย์พัฒนาทรัพยากรมนุษย์อีกศูนย์หนึ่งร่วมกับมหา-

วิทยาลัยในอเมริกา และก็ศูนย์พัฒนาเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ อันนี้เราจะค่อย ๆ ไปในทางวิจัย แต่เราอาจจะตั้งศูนย์วิจัยสมุนไพร ซึ่งผมเองกับคณะ และทำนรongsประเสริฐ ได้เดินทางไป สาธารณรัฐประชาชนจีนเพิ่งกลับมา ดังที่ได้ทราบที่อยู่แล้ววันนี้ ได้รับการสนองตอบอย่างดียิ่งอย่างเกินคาด ซึ่งอันนี้อาจจะมาตั้ง ศูนย์ทดลองอยู่ที่พิษณุโลก ที่ประสานมิตร หรือที่บางแสนก่อน ก็ได้ แต่หลักใหญ่แล้ว เห็นว่าเราเป็นมหาวิทยาลัยสังคมสงเคราะห์ หน่วยกิตละ ๑๐ บาท ซึ่งเราจะรักษาสถานภาพเช่นนี้ไว้ก่อน ไปหาเงินคนรวยมาช่วยคนจนเสียก่อน อย่าเพิ่งขึ้นค่าเล่าเรียนเลย เพราะมันเคยเป็นแสงสว่างให้กับคนยากคนจน ได้มีโอกาสลืมหน้า อ้าปากได้ และผมหวังว่าต่อไป มูลนิธิของสมาคมศิษย์เก่านี้คง จะมีส่วนร่วมอย่างมากและผมจะพยายามร่วมกับคณาจารย์และผู้ แทนของสมาคมในการระดมเงินเอกชนเข้ามาร่วมด้วยให้มากขึ้น เป็นพิเศษ ทั้งนี้เราก็ได้เพิ่มขึ้นอีกหลายแสน สำหรับเงินที่มาช่วย เป็นทุนการศึกษา และก็... อาจจะเป็นล้านในการที่จะสร้างถาวร วัตถุบางอย่างจากเอกชนทั้งนั้นที่เรากำลังระดมเข้ามา ซึ่งส่วนใหญ่ ยังไม่ได้รับระดมจากศิษย์เก่า นะครับ จากคนอื่นทั้งสิ้น ศิษย์เก่าว่า กันตามมีตามเกิด เชื่อไหมครับว่าคนละร้อยบาท ห้าปีสละคนละ

๑๐๐ บาท ๗ หมื่นคนจะได้เท่าไร คนละ ๑๐๐ บาท ๕ ปี เป็นเงิน ๓๕ ล้านบาท ดูซิครับ ๓๕ ล้านบาทมีดอกเบี้ยเดือนละเท่าไร ปีหนึ่งเราได้ตั้ง ๓-๔ ล้าน, ๖-๗ ล้านแน่ แค่นี้เราให้อาจารย์เราไปเรียนเมืองนอกได้หลายคน แต่ตั้งเป้าหมาย ๕ ปี คนละ ๑๐๐ บาท เกินไม่ว่า ถ้าถึง ๓ แสนจะได้เหรียญทองแดงจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมมุติอย่างนั้นนะ อาจจะได้ตั้งร้อยๆ ล้าน และก็...อีกประการหนึ่งก็คือว่า ทางด้านกีฬาพลศึกษา ซึ่งเป็นบริการชมชนของเราด้วย ขณะนี้ผมอยากเห็นการพลศึกษาของเราเริ่มตั้งเป้าหมายให้แน่ชัดว่า หนึ่ง เราสอนพลศึกษาเพื่ออะไรกัน เพื่อผลิตครูไปเป็นครูของครูพลศึกษาอีกทีหนึ่ง อันนี้หมายความว่า ผลิตครูพลศึกษาเพื่อไปเป็นอาจารย์วิทยาลัยพลศึกษาหรือไม่ ถ้าทำอย่างนี้ต้องจัดหลักสูตรใหม่ทั้งสั้น ทั้งสั้นไม่ได้หมายความว่าต้องเปลี่ยนหัวข้อวิชา หัวข้อวิชาอาจจะคงเดิม เพียงแต่ยกระดับขึ้น และทำพร้อมกันสามอย่าง หนึ่ง ผลิตครูไปเป็นครูของครูพลศึกษา ๓ ครุณะครับ สองผลิตครูไปเป็นครูพลศึกษาตามโรงเรียนประถม, โรงเรียนมัธยม ซึ่งเหล่านี้ขาดอัตราอยู่เป็นหมื่น ๆ อัตรา และอันที่สามก็คือ สอนพลศึกษาให้กับนิสิตและประชาชนผู้สนใจทั่วไป และอาจจะบางแห่งที่ให้ถึงขนาดที่เป็น

วิชาซีพกันไว้ เช่น กายกรรม ซึ่งกายกรรมนี้ ตอนแรกผมคิดว่าการเล่นเหมือนตีลังกาอยู่อย่างเดียว ที่แท้เป็นการประยุกต์หรือการประสมของยิมนาสติกอยู่ในตัวเองด้วย และก็... ของอย่างอื่นก็หลายอย่าง เป็นการประยุกต์ทั้งนั้น รวมทั้งบัลเลย์ด้วยอยู่ในกายกรรม เขาเรียนกันเป็นศาสตร์แล้วจริง ๆ ซึ่งเราก็ไปคราวที่แล้วก็ไปพบสำนักกายกรรม เราคุยหลายแห่ง แต่ไปพบจริง ๆ ที่กวางเจา กวางโจว หัวหน้าสำนักเขามีความกระตือรือร้น และระบุว่า เราจะเน้นตอนแรกนี่อาจจะเริ่มให้เขาส่งอาจารย์มา เราเป็นคองกลางในการที่ว่า fair เขา เรียกว่าโค้ชของแต่ละมหาวิทยาลัยอีกที แต่มาร่วมหลักสูตรสั้น ๆ กับเราก่อนก็ได้และต่อไปเราจึงจะเริ่มตั้งศูนย์ แต่การตั้งศูนย์นี้ตอนแรกผมคิดว่าใช้เงินมาก แต่เขาบอกว่ากายกรรมนี้ไม่มีอะไร มีเก้าอี้อยู่ตัวเดียว กับมีพื้นแน่น ๆ หน่อยก็พอแล้ว ถ้าพูดจริงๆ ผมไปดูแล้วว่าไม่ต้องใช้จ่ายอะไรมาก แต่เราจำเป็นจะต้องมีให้มันโอ้โคงแบบไทย ๆ หน่อย โอ้งโคงแบบไทยก็หมายความว่า ถ้าหากว่า อสทท. ร่วมกับเราที่หัวหมาก ก็กลายเป็นว่าศูนย์พลศึกษากายกรรมและกีฬา หรือยิมนาสติกสำหรับประชาชนของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อันนี้เราจะต้องตั้งกันให้สำเร็จหรือไม่สำเร็จ บ้านเราที่ล้มเหลว

อยู่เพราะไม่คิดข้างหน้า เราบ่นว่า คนไทยเห็นแก่ตัว คนไทยเห็นแก่ตัว คนไทยเอาเปรียบ คนไทยซี้ซม้าย คนไทยซี้เกียจ คนไทยไม่มีระเบียบวินัย บ่นอย่างนี้อีกร้อยปีก็เป็นอย่างนี้ เพราะปากซบ่น ไม่ใช่ปากพระอินทร์ที่จะเสกอะไรได้ด้วยลมปาก ทำไมไม่คิดว่าอีกสิบห้าปีข้างหน้าเราต้องการพลเมืองแบบไหน ทำไมไม่จัดหลักสูตรไม่ได้จัดเตรียมเดี๋ยวนี้ ก็อีก ๑๕ ปีข้างหน้า ที่เราพูดนี้ พูดเพื่อ ๑๕,๒๐,๓๐ ปีข้างหน้าทั้งนี้ จากเกียรติภูมิของมหาวิทยาลัยทุกแห่งเหล่านี้ มันอยู่ที่เรารู้ว่าอนาคตเราอยู่ที่ไหน คนที่ไม่มีอนาคต สถาบันที่ไม่มีอนาคตก็คือสถาบันของคนที่ไม่คิดว่าเราจะเรียกชู้ ๆ หรือปัญญาอ่อนอีกแหละ หรือนกกระจอกเทศที่ตัวใหญ่เท่ากับนกอินทรีก็แล้วกัน เท่านั้นเองที่ผมอยากเรียนว่า บางอย่างเราต้องคิดต้องเตรียมเพื่อที่จะก้าวไป ขณะนี้มีใครเลยมาแล้ว จากมหาวิทยาลัยในสหรัฐ อิลลินอยส์บ้าง อินดีอานาบ้าง เริ่มสนใจที่คนเคยพูดว่าเพื่อนคือว่า ศูนย์พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เขาเริ่มแล้วครับ ทั้ง ๆ ที่เรายังกำลังว่างกันอยู่ ผมว่าคงจะเสร็จแล้วก็ไม่รู้ ใช้เวลา ๒-๓ ปี แต่ผมได้ส่งจดหมายไปว่า ขอให้นึกว่าตัวเราเองเหมือนต้นไม้ก็แล้วกัน ต้นไม้นั้นมันเกิดขึ้นมาในโลกนี้ ไม่ได้เพื่อตัวมันเลยจากการเกิดขึ้นมา แต่สัตว์โลกทั้งหลาย

รวมทั้งมนุษย์จะอยู่ไม่ได้เลยถ้าไม่มีต้นไม้ นี่ผมหวังว่าบรรดาศิษย์เก่าทั้งหลายซึ่งมีลักษณะปรากฏชัดว่ามีความปรารถนาอันแรงกล้า มีความตั้งใจที่จะบริการชุมชน และก็เสริมสร้างสถาบันเดิมของท่านให้มันเข้มแข็งเพื่อกลับมาเป็นเกียรติภูมิแต่ตนเอง และเป็นศิษย์เก่าของสถาบันที่มีประโยชน์ ที่เด่น ที่ทุกคนเคารพทุกคนให้เกียรติ แล้วเราก็จะพูดอย่างเชิดอก ไม่ใช่โอ้อวด แต่อย่างภูมิใจว่าเราเป็นศิษย์เก่าศรีนครินทรวิโรฒ ที่ได้มีประโยชน์ มีความก้าวหน้าในทางวิชาการ ซึ่งส่วนท่านจะตั้งสมาคมกลางหรือจะเรียกสหพันธ์กลางให้มันน่ากลัวอะไรก็แล้วแต่ นี่ก็เป็นเรื่องของท่านที่จะวินิจฉัย ที่จะพิจารณากัน แต่ผมอยากเห็นว่า เราควรแยกกันได้ เช่นเดียวกับเราอยู่ในทุกวิทยาเขต หรือทุกภูมิภาค แต่เราควรจะต้องรวมกัน เพราะใจจริงแล้ว การรวมนี้ควรจะรวมแบบมีผู้แทนจากทุกจุดเข้ามารวมกันอยู่ หรืออย่างน้อยก็ใช้ระบบเลือก่วมกัน เพื่อที่จะให้เกิดตัวแทนกลาง และทำหน้าที่ประสานสัมพันธ์ และเมืองไทยก็ยังเป็นเมืองที่ยังสนใจเรื่องส่วนตัว แต่อย่าเอาเรื่องส่วนตัวเข้ามามากนัก แต่สนใจว่าเดี๋ยวนี้ศิษย์เก่าของเราคนนั้นไปเป็นหัวหน้าผู้พิพากษาศาลันแล้ว อีกคนหนึ่งไปเป็นอธิบดีโน้นแล้ว ออกเป็นข่าวกันบ้าง อะไรบ้าง ให้มันรู้เรื่องกัน

บ้าง บางคนกำลังจะเป็นรองเลขานุการ ก.พ. แล้วบ้าง ที่นั่งอยู่ที่นี้ก็มีอยู่ หรืออาจจะไปเป็นอะไรอีกเยอะเยอะ ซึ่งเป็นเรื่องที่ผมคิดว่าหนึ่งท่านตั้งสมาคมกลางที่มีลักษณะเป็นกลางให้ได้เช่นเดียวกับที่เราประสานมิตรจะพยายามทำเป็นศูนย์กลางจริง ๆ ไม่ได้คิดว่าเพราะเราอยู่ที่นี้ แต่บางอย่างเราต้องทำที่นี้ก่อน แต่ถ้าที่นี้มันแคบเราก็จะขยายตัวออกไปตะวันออกโน้น บ้างแสนโน้นนะครับ ไหนแคบออกไม่ใช่หมด ขยายตัว ก็ถือว่าเป็นแหล่งขยายหรือมีโครงสร้าง หรือ infrastructure ที่ดีกว่า ดีกว่าวังน้อยแน่ นี่ก็เป็นตัวอย่างหนึ่งและบางคนเขาบอกว่าควรมีวิทยาเขตการเมือง ออกหนังสือพิมพ์ ผมก็เห็นดีด้วยเหมือนกัน ในอนาคตถ้าทำสำเร็จแต่ผมอยากให้คุณนั้นออกไปอยู่ก่อน หน้าที่นี้ไม่ว่าใคร เราจะสร้างที่ให้และเริ่มไปเป็นวิทยาเขตคนเดียวก่อน พิสูจน์ดูว่าวิทยาเขตการเมืองเป็นอย่างไรนะครับ ซึ่งผมก็เห็นด้วย แต่เห็นด้วยหมายถึง คนพูดนั้นต้องเป็นนักอุดมคติและต้องออกไปแสดงเองด้วย เหมือนกับเราพูดว่า ทุกคนต้องทำความดี เพื่อความดีไม่หวังอะไรตอบแทน ที่คุณพูดนี้หมายถึงคุณบอกตัวคุณใช่ไหม? หรือคุณบอกให้คนอื่นทำ แต่ลืมไปว่าตัวเองทำอย่างนั้นหรือเปล่า? อันนี้ผมก็อยากจะเรียนว่า ทุกอย่างอยู่กันด้วยเหตุและผล

เรื่องวิทยาเขตไม่บังคับ เราสร้างบ้านให้ตี ให้อยู่ ไม่มาก็ตามใจ เพราะผมมีหน้าที่ทำให้ตีที่สุด ถ้าไม่มาก็ตามใจ เพราะอยู่ที่นั่น ขยายก็ไม่ได้ เพราะเป็นที่ของคนอื่น คับที่มันอยู่ได้จริง แต่คับใจมันอยู่ยาก แต่โน่นมันคับทั้งที่ คับทั้งใจด้วย อะไอย่างนี้แล้วแต่อนาคต แต่เราเตรียมการให้ตีที่สุด ให้อยู่ได้ในสภาพแวดล้อมหนึ่ง และด้วยสติปัญญาอันไม่ได้วิเศษที่จำกัดพอควร เขาเรียกความง่อยอมเปลี่ยนเป็นความฉลาดนั่นเอง, ใจความงៃของผมบางครั้งมันก็จะเปลี่ยนได้เหมือนกัน ถ้าเผื่อเกิดมันเสียไปเรามีอะไรดี ๆ ก็ช่วยกันก่อน แต่ตอนนั้นขอให้รวมกันเป็นแกนกลาง เป็นตัวแทนจริง ๆ ให้ได้ ขณะนี้เราเป็นสมาคมศิษย์เก่าที่ฉลาดที่สุด คือมีเป้าใหญ่ที่สุดในประเทศไทย แต่ไม่มีสำนักงาน และผมก็ภูมิใจเหมือนกันที่เคยเป็นศิษย์เก่าจุฬา ผมเป็นคนเริ่มต้นสร้างที่ทำการสมาคมนิสิตเก่าที่อยู่ตรงหน้าอุเทนถวายนั้นแหละครับ ผมเริ่มจริง ๆ เพราะเขาวางศิลาฤกษ์กันตั้งแต่ผมเรียนปี ๑ จนในที่สุดเข้ามาเป็นกรรมการอุปนายกสมาคมนิสิตเก่าจุฬาฯ สนจ. นะ ศิลาฤกษ์หายไปแล้วที่วางไว้เมื่อ ๑๐ ปี กว่า และมันอยู่ลึก ผมไปหาอธิการบดี พุดไปพูดมาขอที่ริมถนนท่านซึ่งเหลืออยู่ตรงนั้นมีแห่งเดียว ท่านยกให้ และนี่แหละคือจุดเริ่มต้น ฉะนั้น ผม

จะไม่ใช่ผู้เริ่มที่นี้ แต่ท่านทั้งหลายจะต้องเป็นผู้เริ่มที่นี้ แต่ร้าย
 ละเอียดยังมีครบ ที่ลงที่ไหนละ ไม่ต้องสนใจ มีที่ลงครบ ถ้า
 ท่านมีเงินมาสร้างก็แล้วกัน ที่ลงนี้มีเยอะเยอะ จะสร้างตึกสร้าง
 อะไรกันนี่นะครับ หรือถ้าเอาจริง ๆ เรื่องที่นะเรื่องเล็ก เอาห้อง
 สักห้องหนึ่งซึ่งตามแผนอีก ๒-๓ ปีเรามีมากพอควร ถ้าเป็นไป
 ตามแผนนะครับอีก ๒-๓ ปีเรามีมากพอควร แผนนี้มติคณะรัฐ-
 มนตรีลงพร้อม เห็นชอบหมดแล้วนะครับ เพียงแต่ว่าการเงิน
 มันปั่นป่วน บางทีคล้าย ๆ เหมือนคนจะมากู้เงินเรา หรือเราจะ
 ไปกู้เงินเขา แหม/...เห็นใจ อยากให้กู อยากจริง ๆ แต่ไม่มีเงิน
 เลย นี่ก็ไม่มีประโยชน์ที่จะพูดกันอยู่แล้ว ฉะนั้น อันนี้เขาก็อยาก
 ช่วยจริง ๆ แต่บางที พอบอกว่าไม่มีเงินเลย เราก็ไม่รู้จะทำยังไง
 เพราะเป็นเรื่องของฝ่ายให้เงินอยู่ด้วย แต่เท่าที่ผ่านมา ฝ่ายวาง
 แผนของเรากำลังวางกัน และเราจะเริ่มวางแผนร่วมกัน เน้นหนัก
 ไปในทางวางแผนรวมวิทยาเขต วางแผนขยายตัวในการก่อสร้าง
 ต่าง ๆ ที่ต่าง ๆ ให้เป็นระบบเดียวกัน และก็วางร่วมกันให้ได้
 ที่สุด เราตั้งวิธีการ งบประมาณ วิธีทำงานงบประมาณ แนวความ
 คิดงบประมาณแห่งชาติ ซึ่งเรื่องเหล่านี้ผมเชื่อว่า เมื่อเราเริ่มต้น
 ไว้ถูกแล้ว คนต่อมาที่จะรับตำแหน่งต่าง ๆ ต่อมานั้น เขาก็จะ

ได้เดินไปในทางที่ถูก ที่ถูกในทัศนะของเรา และถ้าเขาอยากจะ
 แก่ก็เพียงแต่ปรับปรุงให้มันดีขึ้น เหมือนเราบางคนไว้ยังไม่สวย
 นึก ก็อาจจะเติมหู จมูกแบนหน่อยก็ดึงให้มันโค้งขึ้นอีกนิดหนึ่ง
 อะไรอย่างนี้ ก็ยังเป็นคนเดิมซึ่งดีขึ้น ถ้าหากไม่มีอะไรเลย เขา
 ต้องมาทำใหม่ และผมกะไว้ว่าวันนี้ เราคงพบ spirit ของใช้คำ
 ภาษาอังกฤษหน่อย ศรีนครินทร์วิโรฒศิษย์เก่ามาช่วยกันย้า ถ้า
 ทางมหาวิทยาลัยกำลังทำอยู่ แล้วท่านล่ะช่วยได้ไม่ว่างครับ จะให้
 มหาวิทยาลัยแห่งนี้ นอกจากจะเป็นกตัญญูกตเวทิตา ซึ่งท่านจะ
 รู้ทุกท่านว่า นิमितัง สาธุรูปาณัง กตัญญูกตเวทิตายังเป็นการ
 สร้างสถาบันของท่านเองให้เข้มแข็ง ให้เป็นประโยชน์ต่อมวลชน
 และถัดมาก็คือเกียรติศักดิ์รักข้ามอบไว้แต่ชาว มศว ทุกท่าน ขอให้
 ทุกท่านโชคดี ประสบความสำเร็จ และช่วยกันสร้างศรีนครินทร์-
 วิโรฒของเราในรูปแบบต่างๆ ที่ท่านเห็นสมควร ให้เจริญรุ่งเรือง
 ต่อไป ขอให้เริ่มดำเนินการได้ ขอเปิดการประชุม ณ บัดนี้ครับ.

คำปราศรัย

ของ

รองศาสตราจารย์ ดร. ทรงศักดิ์ ศรีกาฬสินธุ์

ท่านนายกสมาคมศิษย์เก่า มศว. ท่านประธานจัดการประชุม-
สัมมนา

ก่อนอื่นผมรู้สึกขอบคุณและรู้สึกเป็นเกียรติที่ได้รับมอบหมายให้มาคุยกับท่านในวันนี้ ในฐานะที่เป็นศิษย์เก่าคนหนึ่ง ก่อนข้างจะเก่ามากเพราะจบมาตั้งแต่รุ่นแรก และก็บังเอิญเหลือเกิน ในรุ่นแรกนั้นผมเลขที่ ๒ เลขที่ ๑ เรียนไม่จบครับ เลขที่ ๒ ออกไปรับปริญญาเป็นคนแรก จึงเป็น กศ.บ. คนแรกของประเทศไทย จากหลวงพรหมโยธี อาจารย์สำรวจเรียนเก่งกว่าผมครับ อาจารย์สำรวจเบอร์ ๑ แต่ท่านเรียนไม่จบ และผมเองก็เพิ่งทราบเมื่อเข้านี้เองที่อาจารย์จันทร์จะให้ผมพูด เกี่ยวกับเรื่องบทบาทของศิษย์เก่าในการสนับสนุนกิจการของมหาวิทยาลัย ผมจำได้ว่าในหัวข้อนี้ เมื่อปีก่อนที่ถัดจากปีที่แล้วก็ได้มีการสัมมนากันเกี่ยวกับศิษย์เก่าทุกแห่ง และผมก็เป็นคนหนึ่งซึ่งเป็นผู้อภิปรายในเรื่องนี้ ใน

เรื่องของบทบาทของศิษย์เก่าในการสนับสนุนกิจการของมหาวิทยาลัย พอพูดเสร็จก็มีสมาชิก คือมีศิษย์เก่าสุภาพสตรีท่านหนึ่งลุกขึ้นพูด บอกว่า เอ...ทุกครั้งที่มีการเชิญศิษย์เก่า หรือมอบหมายให้ศิษย์เก่ามาพูด เห็นมีแต่ผู้ชายทั้งนั้นไม่เห็นมีผู้หญิงเลย หรือว่าผู้หญิงไม่มีความสามารถหรืออย่างไร อันนี้ ผมก็ขอฝากไว้ด้วยก็แล้วกัน ที่เชิญผมมาพูดในวันนี้ อาจจะเห็นว่าผมทำงานเกี่ยวข้องกับทางบริหารของมหาวิทยาลัยอยู่ก็ได้ คงไม่ได้หมายถึงผมเป็นผู้ชายที่จะได้พูด ผมจำได้ว่าในการประชุมสภามหาวิทยาลัยเมื่อครั้งที่ถัดจากครั้งที่แล้ว ท่านอธิการบดีได้เสนอในที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย บอกว่า ขออนุญาตให้นายกสมาคมศิษย์เก่าเข้าสังเกตการณ์ในที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย ที่นี้ก็มีกรรมการท่านหนึ่งว่า เอ๊ะ...ทำไมจะต้องเข้ามานั่งเป็นผู้สังเกตการณ์ ทำไมจะต้องเข้ามานั่งฟัง ก็เข้ามานั่งเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยเลยไม่ได้หรือ? และจากนั้นก็มีการอภิปรายต่อไป อีกว่า เอ...ถ้าหากเป็นผู้แทนของสมาคมศิษย์เก่าที่เป็นที่ยอมรับของทุกแห่ง ก็น่าจะแต่งตั้งเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยเสียเลย ซึ่งท่านประธานสภามหาวิทยาลัยก็เห็นด้วย และท่านก็เลยซักถามต่อไปว่าเรามีหรือไม่ที่เป็นสมาคมศิษย์เก่ากลาง เราก็บอกว่ามี มีนายกสมาคมหรือไม่

เราก็บอกว่ามี และเป็นนายกสมาคมที่ได้รับความเห็นชอบ หรือได้รับมอบหมายหรือผ่านการคัดเลือกที่มัน structure หรือ systematic อย่างไร ทำงานไปเสียทุกหน้าที่ทั้งหมดอย่างไรหรือไม่ เราก็บอกว่า ก็มีแต่ส่วนใหญ่ในระยะที่ผ่านมาคือ representative ไปศาล หรือไปให้การที่ศาลเป็นส่วนใหญ่ เพราะฉะนั้นท่านก็เลยบอกว่า ถ้าอย่างนั้นก็ขอฝาก อยากจะช่วยให้คำแนะนำหรือแนะนำอย่างไรที่จะให้ สมาคมศิษย์เก่านี้ ได้เป็นสมาคมศิษย์เก่าที่เป็นตัวแทนของทุก ๆ แห่ง ทุก ๆ คน เพื่อจะได้มีผู้แทนอยู่ในสภามหาวิทยาลัยต่อไป อันนี้ผมคิดว่า อยู่ในรายงานการประชุมก็คงมี ประชุมเมื่อราวเดือนมิถุนายนเมื่อปีที่แล้ว และก็อยากจะขอฝากไว้ด้วยว่า กรรมการสภามหาวิทยาลัยทุกท่านก็พร้อมที่จะต้อนรับผู้แทนของสมาคมศิษย์เก่าซึ่งเป็นผู้แทนกลางของทุกวิทยาเขต นี่ก็เป็นอันหนึ่งที่ผมอยากจะขอเรียนฝากไว้เป็นข่าว และอีกประการหนึ่ง พอดีผมก็สอนวิชาอุดมศึกษาอยู่ การบริหารงานของมหาวิทยาลัยผมก็ได้พยายามดูว่า structure ของมหาวิทยาลัยนั้นมีอย่างไร มันก็มีตำราอยู่เล่มหนึ่ง เขาก็รวบรวมดู Organization ของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ประมาณ ๑,๐๐๐ มหาวิทยาลัยในสหรัฐ และเขาก็ออกมาเป็น Chart อันหนึ่งออกมาว่า structure ที่ดีหรือ

ที่ถูกต้องนั้น คงจะเป็นอย่างนี้ ซึ่งใน structure อันนั้น เขาจะมีอธิการบดี และก็มีรองอธิการบดีหลายคนด้วยกัน แล้วแต่มหาวิทยาลัยใหญ่หรือเล็ก ส่วนใหญ่ก็จะมีอยู่ ๕ ตำแหน่งด้วยกัน ก็มีตำแหน่งรองฝ่ายวิชาการ ตำแหน่งรองฝ่ายวางแผนพัฒนา ตำแหน่งรองอธิการ administration หรือฝ่ายบริหาร และก็มีรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิต และอีกคนหนึ่งก็รองอธิการบดีฝ่าย Public relation and alumni ซึ่งเป็นรองอธิการบดีฝ่ายประสานงานจากข้างนอก และ alumni ซึ่งอันนี้กฎหมายของเรา พระราชบัญญัติของเราก็กังเปิดประตูให้ที่จะให้มีรองอธิการบดีฝ่ายนี้ได้ ถ้าหากว่าท่านไม่เป็นข้าราชการ ถ้าหากว่าท่านสามารถที่จะเป็น representative ของศิษย์เก่า หรือท่านมีความสามารถที่จะมี relationship กับ community ได้ดี สภามหาวิทยาลัยก็สามารถจะแต่งตั้งเป็นรองอธิการบดี ได้รับเงินเดือน ๆ ละ ๘,๐๐๐ บาท แต่ถ้าหากท่านเป็นข้าราชการ ท่านเป็นรองอธิการบดี ท่านก็จะได้รับเงินเดือนของท่านบวกอีก ๔,๕๐๐ บาท เพราะฉะนั้นนี่คือความคิดของผมตามทฤษฎีและตามคำที่ว่าตำแหน่งรองอธิการบดีฝ่าย Public relation and alumni นั้นยังไม่มียุติมหาวิทยาลัยแต่งตั้งขึ้นมา ที่จริงมหาวิทยาลัยเราก็เป็นมหาวิทยาลัยที่ใหญ่ที่สุดใน

มหาวิทยาลัยปิดด้วยกันเพราะว่ามีนิสิตนักศึกษาถึงเกือบ ๓๐,๐๐๐ คน มีอาจารย์ทั้งหมด ๑,๖๐๐ คน ก็เรียกว่าใหญ่ที่สุด มันก็น่าสามารถที่จะมีได้ทำนองนี้ อันนี้เป็นความรู้สึกนึกคิดของผม-ประการที่สอง ที่อยากจะเรียนให้ทราบและทางมหาวิทยาลัยขณะนั้นคิดอย่างไร และในทฤษฎีของระดับอุดมศึกษานั้นมีอย่างไร ที่นึกยกมาถึงหัวข้อที่ว่าบทบาทของศิษย์เก่าของมหาวิทยาลัยนั้น จะช่วยเหลือสนับสนุนกิจการของมหาวิทยาลัยได้อย่างไร ถ้าพูดกันแล้ว มันก็ค่อนข้างจะเป็นงานทฤษฎี แต่ว่างานของมหาวิทยาลัยนั้นก็มีอะไรบ้าง ถ้าเราถือว่างานมหาวิทยาลัยนั้นก็มีการสอนหนังสือ ให้ความรู้แก่คนทั่ว ๆ ไป และอันที่สอง งานของมหาวิทยาลัยนั้นก็คือการค้นคว้าหาความรู้ใหม่ ๆ จะเป็นการแต่งตำราก็ได้ การคิดวิธีสอนใหม่ ๆ ก็ได้ การคิดวิธีบริหารใหม่ ๆ ก็ได้ อะไรก็ได้ ที่ว่าคิดค้นวิธีใหม่ ๆ ขึ้นมา ซึ่งผมก็ได้ยินได้ทราบ ได้สดับรับ ฟังอยู่เสมอว่า มีตำราบางตำราตั้งหลายเล่มที่ได้คิดทฤษฎีการสอนอะไรใหม่ ๆ อย่างตำราของอาจารย์ บรรลือ พุฒวัน เมื่อคราวที่แล้วส่งไปให้เสนอเป็นศาสตราจารย์ เสร็จแล้ว reader เขาอ่านแล้วบอกว่า เป็นทฤษฎีการสอนใหม่ ซึ่งยังไม่มีใครเคยได้ลองได้ใช้เลย หรือว่าการคิดค้นในการที่จะปรับปรุงระบบบริหารใหม่ ๆ

อย่างที่โรงเรียนอะไรที่จังหวัดเพชรบุรี ขณะนี้การปกครองโดย
 ใช้ให้เด็กรู้จักที่จะปกครองกันเอง ต่าง ๆ เหล่านี้ ท่านทั้งหลายก็
 ทำอยู่แล้ว การสอน การแต่งตำรา การอะไรก็ทำอยู่แล้ว หรือ
 ว่าการให้การบริการทางวิชาการ การให้การอบรม การไปร่วม
 สัมมนาในการประชุมทางวิชาการ ท่านทั้งหลายก็ทำอยู่แล้วแต่ถ้า
 หากว่าเพื่อจะส่งเสริมชื่อของมหาวิทยาลัย ก็อาจจะมีสักครั้งหนึ่ง
 ในปีหนึ่งหรือสองปี ถ้าหากเราสามารถทำในนามของศิษย์เก่า ที่
 จังหวัดนั้น หรือภูมิภาคนั้นว่า คณะศิษย์เก่า มศว ยินดีที่จะเป็น
 วิทยากรในการอบรมนายอำเภอ ที่จริงผมเคยจะจัดอบรมซ้ำหลวง
 หลายปีแล้ว ไม่สำเร็จ เห็นนี้ถ้าเขาจัดอบรมผู้ว่าฯ ผมเคยจัด
 ได้แค่ศึกษาธิการจังหวัด หรือหัวหน้าส่วน ตอนนั้นกำลังจะยับ
 ไปจนถึงสอนนักเรียนนายอำเภอแต่เรายังไม่เคยจัดอบรม ที่นี้ถ้า
 หากว่าในละแวกนั้น หนึ่ง เข้าเป็นวิทยากร หรือสอง จัดใน
 นามของศิษย์เก่า เพื่อให้รู้ว่า แหม....ศิษย์เก่าเรานี้ก็สามารถเป็น
 วิทยากรในระดับต่าง ๆ อันนี้ ผมว่าทุกแห่ง ทุกครั้ง ทุกถิ่น ถ้า
 หากว่าครั้งหนึ่ง เราจัดในนามของศิษย์เก่า ศิษย์เก่ารวมเลย แล้ว
 ก็จะทำให้ชื่อ กศ.บ. นี้เป็นที่ติดปากของประชาชนโดยทั่วไป นั้น
 ก็เป็นประการหนึ่งที่ผมอยากขอฝากไว้ว่า ท่านทำอยู่แล้ว งาน

ของท่าน แต่ก็ทำในนามของศิษย์เก่า หรือทำในนามของมหาวิทยาลัยก็ได้ ใจผมเอง ผมอยากให้มีส่วนแทนของศิษย์เก่าที่มา attach อยู่กับกิจการของมหาวิทยาลัยอยู่ตลอดเวลา หมายความว่า ถ้าหากจะมี representative ที่เป็นกลางอยู่จริง ๆ ในการติดต่อทุกระดับ เราสามารถจะติดต่อได้ดี ไม่ว่าจะป็นระดับชาติ หรือระดับระหว่างชาติ ผมเองก็ได้รับคำถามอยู่เสมอว่า เขาสามารถจะติดต่อกับมหาวิทยาลัยโดยตรง หรือสามารถจะติดต่อในนามของศิษย์เก่าได้อย่างไรหรือไม่ ขณะนี้ผมก็ตอบไปว่า เรายังไม่มีตัวแทนที่เรียกว่า มีความคล่องตัว หรือว่าเป็นตัวแทนที่เป็นที่ยอมรับขณะนั้นทุกคนได้ แต่ถ้าหากเรามี เราร่วมกันกับมหาวิทยาลัย June นี้ ก็จะมี Organization อันหนึ่งซึ่งจะแวะมาที่ Phi Delta Kappa ซึ่งเป็นระดับชาติของสหรัฐ ระดับชาติของสหรัฐ Phi Delta Kappa เขาก็จะมาที่นี้ เสร็จแล้วก็ ถ้าหากว่าเราศิษย์เก่าร่วมกับมหาวิทยาลัย ทำหน้าที่ที่จะต้อนรับ หรือทำหน้าที่เป็นเจ้าภาพร่วม ก็จะทำให้ชื่อของเราได้ปรากฏในระหว่างประเทศได้ ปกติเขามีการประชุมปีละครั้งระหว่างประเทศ เวลาเขาเชิญ ก็จะเชิญในนามของศิษย์เก่าไปประชุมก็ได้ หรือในนามของมหาวิทยาลัยไปที่ไหน มาที่ไหน ก็จะได้เอ่ยว่า Organization

ของเรามีทั้งประเทศ ผมเองนี่ผมได้เปรียบ เวลาผมไปต่างประเทศ เขาถามมาจากมหาวิทยาลัยอะไร ผมบอกมาจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขาไม่รู้ เขาไม่ทราบ เขาทราบแปลกนะ เขาทราบคำว่า ประธานมิตร คนเมืองนอกบอกมาจากประธานมิตร ละทราบ และผมบอกว่า ของผมมี ๘ วิทยาเขตนะ และมีนิสิตเกือบสามหมื่น เขาสนใจทันที สนใจอยากจะทำติดต่ออยากจะได้แลกเปลี่ยน อยากจะอะไรต่ออะไร เขาบอกว่า represent ทั้งหัวเมือง represent ทั้งในกรุง ถ้าอย่างนั้นแล้วก็ทำให้เราได้มีโอกาสอยากจะทำติดต่อในระดับระหว่างประเทศได้คล่องตัวขึ้นอีก อีกอันหนึ่งที่ผมอยากจะฝากไว้ก็คือว่า ที่จะช่วยเหลือมหาวิทยาลัยได้อย่างดีนั้น ผมมีความรู้สึกว่ มหาวิทยาลัยของเรา^{นี้}ยังเป็นที่รู้จักของคนอื่นยังไม่กว้างขวางนัก ถ้าเทียบกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ทั้ง ๆ ที่เราเป็นมหาวิทยาลัยที่ใหญ่ที่สุด มีวิทยาเขตมากที่สุด คือชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ผมเองไปออกรายการโทรทัศน์เมื่ออาทิตย์ที่แล้ว^{นี้}เอง ประโยคแรกที่เขาถามก็คือว่า มหาวิทยาลัยของอาจารย์^{นี้}นะ อ่านว่ายังไง ชื่อว่าอย่างไร คือเขาก็สับสนว่า ศรีนครินทร หรือสงขลานครินทร์ อะไรทำนอง^{นี้} มันสับสนแต่เขาสนใจ และถามว่า ชื่ออ่านอย่างไรและอยู่ที่ไหน ผมก็ตั้งใจที่เขาถามประโยค

นี้ ผมก็บอกว่า ชื่อของมหาวิทยาลัยนี้ ผมเลยถือโอกาสคุยเพื่อจะให้เรื่องยาว บอกว่า ชื่อของมหาวิทยาลัย ถ้าอ่านตามหลักอักษรวิธีก็คือมหาวิทยาลัยศรีนคริน-ทะ-ระ-วิ-โรฒ เพราะว่า เป็นคำสมาส แต่ว่าภาษาอังกฤษเราเขียนไม่มี ทะ-ระ เราเขียน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพราะฉะนั้น เวลาอ่านจึงนิยมอ่านตามภาษาอังกฤษ ก็เป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และเราก็มี ๘ วิทยาเขต และผมก็ย้ายไปด้วยว่า วิทยาเขต ๑ อยู่ที่สงขลา คือ ศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา คนละอันกับสงขลานครินทร์ อันนั้นเขายังสับสน สงขลานครินทร์ไปตั้งอยู่ที่หาดใหญ่ แต่ศรีนครินทรไปตั้งอยู่ที่สงขลา จดหมายส่งผิดส่งถูก อักษรย่อของสงขลา ม.อ. ถามเด็กที่นั่นบางทีก็ไม่ว่า ม.อ. ย่อมาจากอะไร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อักษรย่อ ม.อ. และอันนี้ผมได้มีโอกาสได้คุย ก็คุยเสียเลยว่า จริงอยู่แม้ว่าเป็นมหาวิทยาลัยที่ใหม่เพียง ๕-๖ ปี เราต้องคุยต่อ แต่เป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกที่มีปริญญาทางการศึกษาของประเทศไทย เป็นมหาวิทยาลัยที่ให้บัณฑิตทางการศึกษาเป็นแห่งแรก นับแต่ปีพุทธศักราช ๒๔๓๕ ที่โรงเรียนฝึกหัดครูได้ตั้งขึ้นเป็นครั้งแรกในประเทศไทยปี ๒๔๓๕ ในรัชสมัยพระพุทธเจ้าหลวง มีนักเรียน ๓ คน ตอนนั้น และ

ใช้เวลาสมัยโน้น จากสมัยโน้น พ.ศ. ๒๔๓๕ จนถึง ๒๔๙๗
 ฐานะของครูหรือการศึกษาของครูจึงได้รียกเป็นระดับปริญญา ก็
 คือที่นี่ ฉะนั้นเราจึงถือโอกาสคุยต่อว่า คือปริญญาครูแห่งแรกใน
 ประเทศไทย และก็เป็นสถาบันที่มีโปรแกรมการสอนทางการศึกษา
 ที่มากที่สุดในประเทศไทย เรามีโปรแกรมปริญญาโทถึง ๒๒ โปรแกรม
 มากที่สุด ของจุฬาฯ มีอยู่ ๑๖ เรามีถึง ๒๒ นะครับ
 ปริญญาโท เรามีปริญญาเอกอยู่ถึง ๒ โปรแกรม ที่จริงปริญญา
 เอกของเรากับของจุฬาฯ ก็เกิดพร้อมกัน แต่ของเราก็สามารถผลิต
 ได้ถึงปีละ ๒ คน ขณะนี้เกิดมา ๖ ปี ได้ ๑๒ คน ก็เยี่ยมมาก จอร์.
 เกลียวนี้ก็เป็นหัวหน้านี้ ของจุฬาฯ นี้เพิ่งจะผลิตได้เมื่อปีที่แล้ว
 นี้เอง ๕ คนทั้งหมด และของคณะครุศาสตร์ ที่หนึ่งของคณะ
 ครุศาสตร์ ปริญญาเอกของคณะครุศาสตร์ที่หนึ่งจบปริญญาตรีที่
 นี้ และจบปริญญาโทที่นี่ และไปได้ที่หนึ่งปริญญาเอกที่คณะครุ-
 ศาสตร์ เราต้องคุยต่ออีก บอกว่าปริญญาเอกคนแรกของเราเป็น
 ฝรั่งเสียด้วยนะ หมายความว่า มีชื่อเสียงมาก ฝรั่งมาเรียน - ผม
 ก็ถามว่า ทำไมมาเรียน เขาบอกว่าค่าเล่าเรียนมันถูกดี และฝรั่ง
 คนนั้นจบปริญญาเอกของเรา ทำงานในเมืองไทยได้เงินเดือน
 ๑๕,๐๐๐ บาท แสดงว่าเชื่อถือปริญญาเอกของเรามาก แต่ก็เป็น

ที่น่าเสียดายว่า ปริญญาเอกคนหนึ่งที่จบพร้อมกัน คนไทย ครูเดียวกันเรียนด้วยกันได้เงินเดือน ๔,๐๐๐ บาท ผมก็ยังเคยถามในที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยว่า เอ๊ะ นี่มันอะไรกัน เรียนครูเดียวกัน ตำราเล่มเดียวกัน แต่เงินเดือนต่างกัน ท่านนายกสภามอบอกว่า สีของผิวมันต่างกัน และขณะนี้ก็มีอีกคนหนึ่งจากต่างประเทศที่เรียนอยู่ขณะนี้ คือชาวเกาหลี แต่อย่างไรก็ตาม เราต้องพูด มีโอกาสพูดต้องพูด มีโอกาสคุยต้องคุย แต่จะพูดให้มันถูกปริญญาเอก ๒ อันนี้เรียกยากเหมือนกันนะครับ ในสาขาแรกเรียกว่า วิจัยและพัฒนาหลักสูตร อันนี้เรียกก่ายหน้อย อีกสาขาที่สองเรียกว่า พัฒนาศึกษาศาสตร์คนแรกที่จบพอเสนอชื่อในสภามหาวิทยาลัย เต็มก็จกรายงานการประชุมเลยว่าสำเร็จพัฒนาบริหารศาสตร์ กรรมการสภามหาวิทยาลัยบางคนเลยถามว่า ที่นี้มีพัฒนาบริหารศาสตร์ด้วยหรือ เราบอกไม่ใช่ พัฒนาศึกษาศาสตร์ development education ไม่ใช่ education development ก็กลับกันนะฮะ อันนี้ผมว่ามีโอกาสพูดก็พูด มีโอกาสคุยก็คุย มีโอกาสอธิบายก็อธิบาย เพื่อเป็นการเผยแพร่ชื่อเสียงของประเทศไทย แล้วอีกอันหนึ่งผมเคยพบ ไม่ใช่ต่อว่านะ มีศิษย์เก่าของเขาแหลม....ทำชื่อทำเสียง เรียนจบปริญญาโท ปริญญาเอกได้รับชื่อ

แต่เวลาใส่ตีกีไม่ใส่ กศ.บ. ผมยังรู้สึกงำ ทำไม...กศ.บ. ตัวนี้มิใช่หรือที่ทำให้ท่านได้รับปริญญา ถ้าหากว่าที่นี่ไม่เปิด กศ.บ. ท่านจะไม่มีโอกาสได้เรียนปริญญาโท ปริญญาเอกทางครูเลย เพราะไม่มีปริญญาครูนอกจากที่นี่ ไม่ยอมเขียนกัน หรือบางคนเวลาจะแนะนำตัวก็มักจะแนะนำปริญญาอื่นที่ไม่ใช่ปริญญาที่นี่ ผมเองผมไปไหนผมก็บอกผมจบ กศ.บ. ถ้าอยากจะถามว่าจบอะไรก็ถามไปก่อน จบ กศ.บ. ผมเคยไปทำงานที่ลาว เป็นผู้เชี่ยวชาญการศึกษาประเทศไทยประจำประเทศลาว สหราชอาณาจักรลาว ผมก็ใส่ กศ.บ. นี้แหละ จบจากไหนก็ กศ.บ. นี้แหละ ผมเองก็เขียนตำราไม่เป็นแต่ไปเขียนตำราให้เขา กัดฟันเขียนจนได้ถึง ๕ เล่มด้วยกัน ตำราวิทยาศาสตร์ เขาเรียกตุ้มเรียนวิทยา ป. ๑,๒,๓,๔,๕ ผมก็ทำชื่อเสียงให้แก่ประเทศลาวเป็นอันมาก โดยเอาคำว่า กศ.บ. ไปหย้อยไว้ ซึ่งผมก็รักษาชื่อเสียงนี้ไว้เป็นอย่างดี คือไม่แต่งตำราอะไรอีกเลย ถ้าแต่งแล้วเขารู้ว่ามันไม่ได้ความ เพราะฉะนั้น ผมเจอคนบางคนลืมหาคำว่า กศ.บ. ลืมที่จะแสดงตนเป็น กศ.บ. อันนี้ก็อาจจะหลงลืม ก็ถือโอกาสช่วยเผยแพร่ภูมิของเราด้วย ให้ กศ.บ. ได้เป็นที่รู้จัก และอีกข้อหนึ่งผมก็อยากจะฝากไว้ อันนี้ก็เห็นความเห็นของสภามหาวิทยาลัยเมื่อคราวที่แล้วนี้เอง

มีระเบียบวาระอันหนึ่งในสภามหาวิทยาลัยที่จะให้ปริญญาเกียรตินิยมแก่บุคคลภายนอก ก็พูดกันไป พูดกันมา ก็มีท่านหนึ่งเอ่ยขึ้นมาบอกว่า เอ....เราไม่เคยให้ปริญญาเกียรตินิยมแก่ศิษย์เก่าของเราบ้างหรือคนนอกนะที่ตาม กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากข้างนอกถามว่า ให้แต่คนอื่น ๆ แล้วของเราสร้างมา ๒๐ กว่าปี จนเป็นที่รู้จักทั่วโลก เรายังไม่ได้ให้ของเราบ้างเลย เราก็คิดขึ้นมาเหมือนกันว่า เออ....จริง เรายังไม่เคยให้ปริญญาเกียรตินิยมซึ่งเราเองเป็นสถาบันแห่งแรกในการผลิตครู และครูของเราที่ successful ครูของเราก็สามารถจะคิดค้นทฤษฎีอะไรใหม่ ๆ ได้ตั้งเยอะแยะ อันนั้นผมว่าสมาคมศิษย์เก่าจะช่วยเราได้มาก ที่จะ....ผมก็อ่านระเบียบวาระอันหนึ่งว่า สมาคมศิษย์เก่าน่าจะมียุทธศาสตร์ในการคัดเลือกศิษย์เก่าที่ดีเด่น อย่าลืมนะฮะ ที่ดีเด่นผมอยากจะเน้น และสอนหนังสือคือเอาครูที่เด่นในความเป็นครู อันนี้ก็ทำให้เราได้เห็นบทบาทของสมาคมได้ชัดขึ้น และก็ ...จะได้เป็นที่ยอมรับของสมาคม ของวงการทั่วไปอีกด้วย อันนี้ก็ขอฝากไว้ด้วยว่า เห็นระเบียบว่าด้วยการคัดเลือกศิษย์เก่าที่ดีเด่นอันนี้ สภากำลังรออยู่เหมือนกันว่าอยากจะให้ปริญญาเกียรตินิยมแก่ศิษย์เก่าที่ดีเด่น และอีกอันหนึ่งที่ผมอยากจะฝากไว้ เมื่อเช้าที่ท่านอธิการบดีพูดว่า ถ้าเราสามารถ

ที่จะมีวันรวม วันรวมของมหาวิทยาลัยของเราได้ซักวัน เออวันไหนก็ได้ เราก็ใช้มาหลายวันก่อนนี้ใช้วันที่ ๑๖ กันยายน เป็นวันที่พระราชบัญญัติวิทยาลัยวิชาการศึกษาคลอด และเป็นวันเกิดของอาจารย์สาโรช ๑๖ กันยายน มันก็แปลกนะครับ วันเกิดของอาจารย์สาโรช ๑๖ กันยายน และเป็นวันพระราชบัญญัติคลอด และอาจารย์สาโรชอยู่ที่นี้ ๑๖ ปี พอท่านเกษียณ ไปตีทะเบียนรดกก็ออก ๑๖ ท่านก็แปลกใจ ไปซื้อล็อตเตอรี่ก็ออก ๑๖ อีกนะคะแปลกเหมือนกัน ทะเบียนรดกของท่าน ๑๖๑๖ ท่านบอกว่า ๑๖ อันเดียวไม่พอ ยังมี ๑๖ ซ้ำขึ้นอีก และไปซื้อทางเลขก็ถูกอีก ตอนหลังเราย้ายมาใหม่เป็นวันที่ ๒๙ มิถุนายน ก็ไม่สะดวกทั้งปวง เพราะว่าโรงเรียนกำลังจะเปิด กำลังจะรับพระราชทานปริญญา ผมว่าลองหาซักวัน เมื่อเข้าท่านอธิการบดีเอ่ยถึงวันที่ ๕ ธันวาคม เอ๊ะ...ก็น่าจะนึกนะ วันที่ ๕ ธันวาคม ที่น่าจะนึกก็มีเหตุผลที่ว่าสถาบันของเรา^{นี้} เป็นสถาบันระดับปริญญาแห่งแรกในรัชสมัยรัชกาลปัจจุบัน ที่ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ตราพระราชบัญญัติขึ้น คือ มศว ของเรา^{นี้} เป็นพระราชบัญญัติอุดมศึกษาอันแรกในสมัยรัชกาลของพระองค์ เพราะฉะนั้น ถ้าหากเราถือวันรวมซักวัน ขณะ^{นี้}เรามีกิจการรวมของ มศว อยู่

๒ อย่าง อันหนึ่งก็คือกิจกรรมกีฬา ๘ มศว ซึ่งหมุนไปเรื่อย ๆ จากบางแสนก็หมุนไปที่อื่น ไปที่อื่นก็พยายามหมุนไปหมุนมาก็มาลงที่บางแสนหลายปีแล้ว ๑๐ กว่าปีแล้ว และอีกอันหนึ่ง กิจกรรมรวมของเราคืองานมหกรรมศิลปวัฒนธรรม ๘ มศว ซึ่งยิ่งใหญ่ มาก ผมว่าถ้าพวกเราไปเห็นจะเกิดความภูมิใจอย่างยิ่ง ที่พวกเรา สามารถทำได้ มหกรรมวัฒนธรรม ๘ มศว นี้ ทำได้ไม่ได้แพ้กรม ศิลปากรเลย ผมยังเคยคิดว่า จะจัดทัวร์เซมิ attach ของ cultural วัฒนธรรมของสถานทูตต่าง ๆ ไปชมกันเสียเลย ก็จะได้โฆษณา มศว ด้วย เมื่อทูตต่าง ๆ ไปดู ผมว่าสวยกว่าของอาจารย์เดโชเสีย อีก เพราะว่าเวลาไปยืมเครื่องของอาจารย์เดโช ก็ให้ยืมเครื่อง ใหม่ ๆ มาเพราะฉะนั้นเลยสวยงาม และของเราแต่กระดับปริญญา พี่อ้นนะ มันสวย ที่จริงเรามีกิจกรรมรวมอยู่ ๒ อัน ถ้าหากว่า ๒ อันนี้ ถ้าหากศิษย์เก่าของเราได้เข้ามาช่วยด้วย อย่างที่สงขลา พวกเราทั้งหมดก็มาประโคมกัน มาอะไรทำอะไรกันบ้าง ก็ดัง เหมือนบางแสนก็ดัง หรือมีกิจกรรมชาวต่างประเทศมาที่ผมอยาก จะนึกอยู่ June นี้ คือผมกำลังจะพบกับอาจารย์ชมนี้ว่า เรามาเป็น เจ้าภาพร่วมกัน เพราะว่าที่มานะคือ สมาคมศิษย์เก่า ที่มานะก็ Phi Delta Kappa นะก็คือถ้าเรายกอะไรขึ้นไปให้เป็นที่รู้จัก ให้

เป็นที่ยอมรับในการติดต่อ ก็จะมีขึ้น ที่นั่นก็มีปัญหาอย่างเมื่อ
 เข้าใจว่า จะหาสิ่งที่จะมีตัวกลางได้ ของเรามีปัญหา มาก สมัย
 ผมเป็นรองอธิการบดีที่มหาสารคาม คือที่นั่นก็มีอาจารย์ที่จบจาก
 มศว มีเยอะแยะ พอไปถึงวันแรก ศิษย์เก่า มศว บางแสนเชิญ
 เลียง เชิญผมเลียง ผมเคยไปสอนบางแสน และวันต่อมา ศิษย์
 เก่า มศว ประสานมิตร เลียงอีกร้านหนึ่ง วันต่อมา ผมก็บอกว่า
 เอ๊ะ...ทำไม ไม่รวมกันเสียเลยละ ? ก็อยู่ด้วยกันแค่นั้น เวลาจะมี
 กิจกรรมก็แยก ถ้ามองออกไปข้างนอกที่ศาลากลางจังหวัดเขามี
 รวมของจังหวัด เขาเชิญพร้อมกันเลย นี้อยู่ข้างในยังมาแยกเพราะ
 ฉะนั้นผมว่า ขณะนี้ที่ต่างจังหวัดหรือวิทยาเขตก็มีของตัวเองอยู่
 แล้ว ถ้าหากได้ elaborate ออกไปหน่อยว่าเป็นศิษย์เก่าภาค
 ตะวันออกเฉียงเหนือ ณ จังหวัดมหาสารคาม ทำนองนี้ และก็...
 ไม่รู้ใครจะจบ มศว ไหน ก็มากิจกรรมที่นั่นหมด แต่มหาสาร
 คามเป็นตัวตั้งตัวตีหน่อย จากกาฬสินธุ์มา อยู่ตรงนั้นนี่นะ รวม
 กันเลย หรือพิษณุโลกก็เป็นศิษย์เก่า มศว จากทุกจังหวัดของภาค
 เหนือ ณ สถานที่เอาตรงนั้น ผมว่าของวิทยาเขต elaborate ออก
 ไปหน่อย เปิดช่องให้กว้างก็จะช่วยได้ และที่นี้บางแสนก็จะบ่น
 เวลางิจกรรมของ มศว บางแสนคนไม่ค่อยมา เพราะคนหนึ่ง

ทำงานที่ปัตตานี อีกคนหนึ่งทำที่แม่ฮ่องสอน อีกคนหนึ่งทำงานที่อุตรดิตถ์ จะให้มาบางแสน มาไม่ได้ แต่ที่นี้คนในละแวกนั้น ๕-๖ จังหวัด ก็ กศ.บ. เหมือนกัน มารวมกัน เขาเป็นศูนย์ที่นั้นก็รวมพลังกัน และสามารถที่จะจัดอะไร ๆ ได้อีกมาก ส่วนอันกลางนี้ผมก็เปิดดูในระเบียบข้อบังคับ ก็บอกไว้กว้าง ๆ อยู่แล้วว่า ใครจะเป็นสมาชิกก็ได้ ที่นี้ถ้าหากว่าเรา elaborate ออกไปหน่อยว่า สำหรับกรรมการบริหารนั้น ประกอบไปด้วยยังงี้ ๆ คือว่ากรรมการบริหารจะประกอบไปด้วย จะแต่งตั้งจากหน่วยจังหวัด หรือหน่วยภาค หน่วยอะไรหรือหน่วยสถาบันก็ elaborate ออกไปหน่อย ให้กว้างหน่อย และของส่วนกลางก็ elaborate ให้กว้างหน่อย ก็เท่านั้นเอง ผมว่าเราก็จะสามารถหาตัวแทนของกลางได้ ผมว่าถ้าได้เร็วเท่าไรยิ่งดี ได้เร็วนั้นผมจะหางานให้ทำทันที คือหมายความว่า เราจะได้ร่วมกันไปเจรจา ไปช่วยไปต้อนรับไปแสดงอะไรในที่ประชุมระหว่างชาติ หรือในนานาชาติ อะไรต่าง ๆ เพราะว่าชื่อของเรานี้มันใหญ่มากนะ ๘ วิทยาเขตนี้ ผมไปที่ไหน ๆ เขาบอกว่า รองอธิการ ๘ วิทยาเขตนี้คนกลัวทั้งนั้น บอกว่าต้องขอเจรจา เพราะว่าเขาจะมาทำ research ผมบอกว่าเอาทางไหนล่ะ เอาทางเหนือก็ได้ ทางใต้ก็ได้ หรือ

จะมาเยี่ยมทางไหนก็ได้ อะไรทำนองนี้ ซึ่งงานต่าง ๆ เหล่านี้ถ้าเราได้ศิษย์เก่าเข้ามาช่วยด้วยกันแล้ว มันก็ช่วยนอกจากชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยแล้ว มันก็เป็นการทำให้ตัวของท่านเองเป็นตัวอย่างของคนต่อไปด้วย ผมเวลาก็คงเหลือน้อยแล้ว ผมขอขอบคุณมาก.

คำรายงานสรุปผลการสัมมนา
ของ
นายจันทร์ ชุ่มเมืองบัก ผู้อำนวยการประชุมสัมมนา

ท่านประธานที่เคารพ

ในฐานะที่กระผมเป็นประธานจัดสัมมนาคราวนี้ ซึ่งได้รับมอบหมายจากท่านนายกสมาคม กระผมขอขอบพระคุณท่านประธานเป็นอย่างมาก ที่ได้ให้เกียรติมาทั้งในพิธีเปิดและพิธีปิด และก็คงจะเป็นพิธีร่วมรับประทานอาหารของเราต่อไปด้วย อันนี้ก็ถือว่าเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ศิษย์เก่าได้รับ ผลของการสัมมนาในวันนี้ กระผมขอกราบเรียนย่อ ๆ ดังต่อไปนี้ ว่าเมื่อท่านอธิการบดีรับฟังรายงานจากท่านนายกสมาคมแล้ว ท่านประธานในพิธีก็ได้กล่าวเล็กน้อย ซึ่งผมจับเวลาได้ว่าท่านกล่าว ๓๒ นาที ทั้ง ๆ ที่ทางสมาคมได้กำหนดให้ท่าน ๖๐ นาที แต่คำกล่าวของท่าน สมาชิกสัมมนาได้รับความรู้มากมายอย่างที่สุุดสำหรับกระผมก็ได้รับไป ๔ ประการ ประการหนึ่งได้รู้ว่า มหาวิทยาลัยของเรานี้มีความพิเศษกว่าที่อื่น ๆ อย่างน้อย ๒ อย่าง อย่างที่สองเป็นความรู้ใหม่ของ

กระผมที่ได้ทราบว่าการกิจกรรมด้านพละ ว่ากายกรรมคือยิมนาสติก
 บวกบัลเลย์ อย่างที่สาม ได้ทราบว่ามีคนกำลังพัฒนา
 ขึ้นเรื่อย ๆ โดยจะดึงเอาส่วนเกินจากสังคมภายนอกเข้ามาช่วยพัฒนา
 มหาวิทยาลัย เช่น เรื่องจะตั้งศูนย์ทรัพยากรมนุษย์ เป็นต้น
 ศูนย์พัฒนาการทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งทางสมาชิกก็กล่าวว่า เป็น
 เรื่องที่สำคัญอย่างยิ่ง และประการที่สี่ก็ได้ทราบว่า สมาคมของเรา
 เป็นสมาคมที่มีบ้ายใหญ่ที่สุดแต่ไม่มีสำนักงานเลย เป็นสมาคม
 ที่มีบ้ายใหญ่ที่สุดในประเทศไทย ซึ่งท่านนายกก็คงจะได้จัดหาที่
 ตั้งสมาคมอันแน่นอนต่อไป ผลของการสัมมนานี้ ได้อภิปราย
 กันมากมาย ในตอนเช้านี้ได้สรุปว่า ในเรื่องของการตั้งสมาคม
 กลางนั้นทุกคนมีส่วนเห็นด้วย ว่าควรจะมีสมาคมกลางเป็นสมาคม
 หนึ่ง เป็นสมาคมที่รวบรวมสมาคมต่าง ๆ ของวิทยาเขตและของ
 จังหวัดต่าง ๆ เข้ามา รูปร่างของสมาคมกลางนั้น ก็เป็นแบบที่
 สมาคม มศว ทุกวันนี้ทำอยู่ แต่ให้เพิ่มวัตถุประสงค์ เพิ่มประเภท
 สมาชิก จากการที่มีสมาชิกสามัญ และกิตติมศักดิ์ ให้มีสมาชิก
 สถาบันเพิ่มด้วย ส่วนที่ว่ากรรมการบริหาร ให้เพิ่มกรรมการที่
 เป็นตัวแทนจากสภา จากสมาคม ของวิทยาเขตต่าง ๆ หรือของ
 ชมรมต่าง ๆ มาร่วมด้วย ข้อสำคัญในหัวข้อที่ว่า ที่ตั้งของสมาคม

เดิมเขียนว่า สำนักงานสมาคมตั้งอยู่ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ถนนสุขุมวิท ให้แก่เป็นว่าสำนักงานสมาคมตั้งอยู่ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถนนสุขุมวิท ซอย ๒๓ ไม่ให้มีคำว่า ประสานมิตร สำหรับบทบาทของสมาคมศิษย์เก่าในการสนับสนุนกิจการของมหาวิทยาลัยนั้น หัวข้อนี้เดิมเป็นลักษณะวันเวย์ คือมันเป็นข้างเดียว เป็นเรื่องที่สมาคมที่จะให้มหาวิทยาลัยที่ประชุมจึงขอเปลี่ยนเป็นบทบาทของสมาคมศิษย์เก่า และมหาวิทยาลัยที่ฟังจะมีต่อกัน ซึ่งดูจะเป็นลักษณะที่ควรยึดถือมากกว่าทางด้านที่สมาคมให้มันเขียนไว้ ๘ ข้อทางด้านที่มหาวิทยาลัยควรจะให้มันก็มี ๘ ข้อพอดี ผมจะอ่านคร่าว ๆ คือสมาคมควรจะต้องจัด

๑. ให้สมาคมจัดงานฉลองปริญญาเป็นประเพณีทุกปีอย่าให้ขาด รายได้เป็นของสมาคม

๒. สมาคมควรจะต้องจัดทุนให้ศิษย์ปัจจุบัน หรือบุตรของศิษย์เก่าบ้าง บุตรบุญธรรมก็อยู่ในเกณฑ์นี้

๓. ให้จัดหางานกับมหาวิทยาลัย เพื่อขอบริการดำเนินการศึกษาให้แก่ศิษย์เก่าที่จบไปแล้ว

๔. หากมีกิจกรรมดี ๆ ที่สมาคมทำให้ออกคดล้องกับมหาวิทยาลัย ก็จะเป็นการผูกพันมหาวิทยาลัยและสมาคมได้ดียิ่งขึ้น

๕. ควรจะเสนอหลักสูตรหรือแนวทางการสอน หรืออะไรที่ใหม่ ๆ ทางวิทยาการตามที่สมาคมได้ตรวจพบความต้องการจากสมาชิก เสนอมหาวิทยาลัย

๖. การประชาสัมพันธ์นั้นต้องทำให้ถูกหลักวิชาการ ไม่ใช่ทำชู้ย ๆ

๗. ควรจะทำงานที่เป็นบทบาทต่อทั้งมหาวิทยาลัย นี้พูดถึงสมาคมนะ ตอนนิสิตปัจจุบันต่อศิษย์เก่า และต่อประชาชนทั่วไปด้วย โดยสมาคมเป็นผู้เข้าไปหาเขา ไม่ใช่เขามาหาสมาคม

๘. ให้คิดหาที่ทำงานให้เป็นสมาคมที่ถาวร

ที่นี้ทางค่านมหาวิทยาลัยได้ให้อะไรแก่สมาคมบ้างมี ๘ ข้อเท่ากันโดยบังเอิญ คือ

๑. มหาวิทยาลัยควรจะจัดสถานที่ให้เป็นสัดส่วนพอที่ศิษย์เก่าจะมานั่งหลบใครได้บ้าง

๒. อยากให้มหาวิทยาลัยมีการติดตามศิษย์ หรือดึงศิษย์เก่ามาร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยโดยสม่ำเสมอ

๓. - ควรสนับสนุนให้นายกสมาคม หรือผู้แทนของสมาคมมีส่วนมีสิทธิ์ในสภามหาวิทยาลัยด้วย และในสภาคณาจารย์ก็เช่นเดียวกัน

๔. มหาวิทยาลัยควรทบทวนการสอนหรือหลักสูตรว่าสอนอย่างไร จัดหลักสูตรอย่างไรเมื่อเสร็จไปแล้ว ศิษย์จึงจะกลับมาหามหาวิทยาลัย

๕. มหาวิทยาลัยควรจัดประชุมทางวิชาการ โดยเชิญชวนให้ศิษย์เก่ามาร่วมด้วยเป็นครั้งคราว ไม่ใช่สมาคมจัด ให้มหาวิทยาลัยจัด

๖. มหาวิทยาลัยควรมีความคิดใหม่ ๆ มีความรู้ใหม่ๆ ส่งเพิ่มเติมไปให้ศิษย์เก่าที่จบไปแล้ว ไม่ใช่ให้เขาทำอะไรก็ให้เท่านั้น มีอะไรใหม่ๆ ส่งไปด้วย เหมือนอย่างศิษย์เก่าอาจารย์ท่านประธาน เป็นศิษย์เก่าตั้งแต่ปี ๑๙๖๒ เขายังส่งมาให้เรื่อย ๆ จนบัดนี้

๗. มหาวิทยาลัยควรจะคัดเลือกศิษย์เก่าให้ได้รับปริญญาเกิตติมศักดิ์บ้าง

๘. มหาวิทยาลัยควรจะทราบว่าการเรียนปริญญาโทของเราดีกว่าที่อื่น อาจารย์หรือศิษย์เก่าจึงหนีไปเรียนที่มหาวิทยาลัยอื่นกันหมด

ผลการสัมมนาที่ได้มากมายอย่างนี้ ควรจะเป็นความดีของอาจารย์ สุเทพ บรรลือสินธุ์ ที่ได้เสนอประธานอย่างแข็งขัน คือ อาจารย์จรูญ โสคติพันธ์.

คำปราศรัยปิดการประชุมสัมมนา

ของ

ศาสตราจารย์ ดร. นิพนธ์ ศศิธร อธิการบดี

ข้อสุดท้ายสำหรับมหาวิทยาลัย ความจริงผมมีความอึดอัดใจเหมือนกัน เพราะที่นี่มาตรฐานสูงสุดในโลก ผมเคยพูด แต่เวลาเดียวกันนี้ บางคนก็บ่นว่า การเรียนการสอนของเรานั้นตามหลังวิทยาลัยครูเสียแล้วเพราะว่าเรามัวแต่ยึดมาตรฐาน ยึดคนนาน ๆ เข้าเป็นลวงร่องลึก เพราะเราสกัดทางนี้ก็เลยนึกอยู่ในทางนั้นนี้พูดกันจริงๆ แล้ว ก็เป็นการกระตุ้น ซึ่งเราพูดกันเพื่อพยายามที่จะให้เกิดลักษณะการสร้างสรร ประชุมวันนี้ก็เหมือนกับการประชุมในสหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๑๗๗๖ คือการตั้งสหสมพันธรัฐและสหพันธรัฐรู้สึกร่วมกันมากมาย ๑๖ ข้อ The Bill of Rights ออกมา ๑๖ ข้อ ปัญหาใหญ่ข้อสำคัญก็คือว่า ถ้าสมคมกลางเข้มแข็งแล้ว เรื่องของนายกสมคมจะเข้าไปอยู่ในสภามหาวิทยาลัยนั้นเป็นเรื่องเล็กแต่เรื่องที่ว่า การส่งเสริมกิตติมศักดิ์นั้น ถ้าหากว่ามีผลงานดีเด่น ปกติเขาคงไม่ขอปริญญาให้ตัวเอง

แต่ถ้ามีคนบอกฉันว่าตรงไปตรงมาดี ก็หายากอยู่ แต่ทั้งหมดนี้ก็หวังว่าเป็นจุดเริ่มต้น ผมอยากเรียนแหละครับว่ามีน้อย มหาวิทยาลัยที่เขาเอาใจกับสมาคมศิษย์เก่า เพราะเขากลัวว่าจะเข้ามาแทรกแซง และไม่รู้เรื่องจะมายุ่งกับเขา นี่ผมเรียนว่าศรีนครินทรวิโรฒในระหว่างที่ผมอยู่หรือต่อไปนั้น น่าจะมีทัศนะใหม่ว่า เราควรจะทำให้เป็นแหล่งของทุกคน เป็นชุมชนของอาจารย์ ของนิสิต และศิษย์เก่าที่จบไปแล้ว เราเคยพูดกันอย่างเปิดอกคือว่า ก่อนเข้าตึ้นเต็นท์ ศรีนครินทรวิโรฒเรียกก็ไม่ถูกด้วย มันยาว เป็นสงฆสถานครินทร์บ้างอะไรบ้าง โรงเรียนประสานมิตรบ้าง เอาละ....ตึ้นเต็นท์ ปี ๒ เฉย ๆ ปี ๓ เบื่อเต็มที ปี ๔ ไปได้แล้ว ไม่กลับแล้วมีคนเขาบอก ซึ่งสภาพเช่นนี้เราจะพยายามไม่ให้เกิดขึ้น ที่งานประชาสัมพันธ์ก็ดี งานติดต่อกับศิษย์เก่าก็ดี ถ้ามหาวิทยาลัยจะทำได้ แต่เราต้องทำห่างสมาคมของท่าน เพราะเราไม่ใช่เป็นอาจารย์ที่มานั่งจคทะเลเบียนสมาคมว่ามีศิษย์เก่าอยู่ที่ไหน ถ้าหากมันเข้มแข็งเราสามารถที่จะส่งอะไรไป แต่เราเป็นมหาวิทยาลัยนี้ กำลังน้อยกว่าแต่เอกสารที่ท่านได้รับเลย คู่มือการเรียนการสอนเรายังไม่มีสมบูรณ์เลย แต่เราพยายาม เพราะมันยังจน เรายังไม่มีสยามสแควร์ หน่วยกิต ๑๐ บาทว่ากันไปอย่างนั้นแหละครับ แต่อย่างไรก็ตาม ถือว่าเป็นจุดเริ่มต้น และข้อที่

ท่านเขียนนั้นก็ขอให้เริ่มดำเนินการได้ และค่อยปรับปรุงทำความเข้าใจกันบางอย่าง ถือว่าอย่าคิดแต่ว่าเราจะทำอะไรเพื่ออะไรเลย จึงเป็นต้นไม้ที่หนึ่ง มีผลตกและโน้มต่ำมา และสอง มันเกิดมาเพื่อความอยู่รอดของมนุษย์และสัตว์โลก ไม่ใช่มันอยู่เพื่อตัวมัน โดยตรงเท่านั้น ฉะนั้น ผมหวังว่าท่านทั้งหลาย คือ ต้นไม้ที่เรียกว่าเป็นต้นไม้ปาริชาติก็แล้วกัน เริ่มปลูกปาริชาติขึ้นในดวงใจของชาวศรีนครินทร์วิโรฒทุกคน ประธานมิตรเรานี่มีคำถามว่าเป็นมหาวิทยาลัยที่ใหม่มากมั่ง ต้มไม้ไม่มีเลย ผมบอกว่ามันเก่าจนแก่ตายไปหมดแล้ว เรากำลังจะปลูกกันใหม่เรื่อย ๆ แต่เผอิญมันหลายปีจึงจะขึ้น ฉะนั้น ไม้ที่แห้งตายเราก็ตัดออก มีคนบ่นเหมือนกันว่า อยากจะดูซากที่แห้งตายนั้นต่อไป แต่ผมยอมให้คำอยู่ในใจเพื่อต้นไม้ใหม่ที่ขึ้นมาจะเป็นระเบียบต่อไปเอาละครับ.....

โมโหหัวก้นรุนแรง ขอให้ท่านโชคดี ประสบความสำเร็จ กินอาหารอิม อร่อย และกินนี้เที่ยวสนุกและวันหนึ่ง ถ้าท่านอยากหาที่หลบ ถ้ามหาวิทยาลัยที่ท่านเรียนยังไม่มี ผมจะเที่ยวพาไปหลบตามใจพึงปรารถนาสำหรับผู้ชาย ไปด้วยกัน ผมรู้ที่ดี ๆ แยะ ไม่จำเป็นจะต้องมาหลบกันในนี้ เราหลบกันที่อื่นก็ได้ ขอให้ทุกท่านโชคดี และขอบคุณที่ได้เพียรพยายามเพื่อสถาบันของชาติและของท่าน อันเป็นศิริมงคล โชคดีนะครับ.

ข้อยุติของที่ประชุมสัมมนา

ก. การประสานงานกิจการศิษย์เก่า มศว ๘ วิทยาเขต

ที่ประชุมในภาคเช้า ได้ลงมติเป็นเอกฉันท์ที่จะให้สมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งมีอยู่แล้วทำหน้าที่สมาคมกลาง ประสานงานกับสมาคมศิษย์เก่า มศว วิทยาเขต และสมาคมศิษย์เก่า มศว จังหวัด และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการพิจารณาแก้ไข ข้อบังคับสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๑๗ อันที่กรรมการมาจากผู้แทนศิษย์เก่าทั้ง ๘ วิทยาเขต แห่งละ ๑ คน

และที่ประชุมได้ให้ข้อเสนอแนะแก่กรรมการพิจารณาแก้ไข ข้อบังคับสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๑๗ ไว้หลายประการอาทิเช่น

ก. ๑ วัตถุประสงค์

— ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก และเป็นศูนย์ประสานงานของสมาคมศิษย์เก่า หรือ ชมรมศิษย์เก่าทุกแห่ง

– ศึกษา ค้นคว้า แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการในบรรดาสมาชิก

– ส่งเสริมชื่อเสียงและเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย

– สงเคราะห์สมาชิก นิสิต นักศึกษาและบุตรของสมาชิก

ในด้านสวัสดิการต่าง ๆ แล้วแต่กรณี

ก. ๒ ประเภทสมาชิก

– สมาชิกกิตติมศักดิ์

– สมาชิกสามัญ

– สมาชิกสถาบัน

ก. ๓ สมาชิกสถาบัน เป็นสมาชิกโดยตำแหน่ง

ก. ๔ ค่าบำรุง

– สมาชิกสามัญ เสียค่าบำรุงปีละ ๕๐ บาท ตลอดชีพ ๕๐๐

บาท

– สมาชิกสถาบัน เสียค่าบำรุงปีละ ๖๐๐ บาท

ก. ๕ คณะกรรมการบริหาร

คณะกรรมการบริหาร ประกอบด้วย

– นายกสมาคม เลือกตั้งโดยที่ประชุมใหญ่

ผู้แทนสมาคมศิษย์เก่าวิทยาเขต

นายกสมาคมแต่งตั้งจำนวนหนึ่ง

ข. บทบาทของศิษย์เก่าต่อมหาวิทยาลัย

ศิษย์เก่า มศว ควรจะมีบทบาทสนับสนุนกิจการมหาวิทยาลัยในทุกด้านทั้งด้านการสร้างเกียรติคุณแก่มหาวิทยาลัยและสนับสนุนกิจการของมหาวิทยาลัย ด้วยการบริจาคสมทบทุนมูลนิธิ หรือกองทุนพัฒนามหาวิทยาลัย เป็นรายปีตลอดจนที่ขอเสนอแนะต่าง ๆ แก่มหาวิทยาลัย และที่ประชุมยังได้พิจารณาบทบาทของสมาคมและกิจกรรมที่สมาคมควรจะทำ และได้เสนอแนะสิ่งที่มหาวิทยาลัยควรกระทำกับศิษย์ เพื่อให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีระหว่างศิษย์เก่า และมหาวิทยาลัย รายละเอียดอยู่ในรายงานของ นายจันทร์ ชุ่มเมืองปัก ผู้อำนวยการประชุมสัมมนา

บทวิเคราะห์และถ้อยแถลง

โดย รองศาสตราจารย์ ชม ภูมิภาค
นายกสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การประชุมสัมมนาผู้แทนศิษย์เก่า มศว ๘ วิทยาเขต ครึ่งนี้
สำเร็จลงด้วยความเรียบร้อย และบรรลุวัตถุประสงค์ทุกประการจะ
แตกต่างกันบ้างก็เฉพาะระดับของความสำเร็จ

ผู้ที่ได้รับเชิญเข้าร่วมการสัมมนา ก็ได้ให้ความร่วมมือ
อย่างดียิ่ง ยกเว้นวิทยาเขตซึ่งอยู่ห่างไกลที่มาไม่ครบตามจำนวน
ที่เชิญไป แต่ก็คงตั้งใจร่วมประชุมสัมมนาด้วย

ห้องประชุมสัมมนาอาจจะร้อนไปหน่อย แต่ผู้เข้าร่วมประ-
ชุมสัมมนาก็มิได้ทอดลอย ต่างก็ตั้งอกตั้งใจแสดงความคิดเห็นใน
ทางสร้างสรรค์อย่างยิ่ง

ท่านผู้บริหารมหาวิทยาลัย ก็มาร่วมประชุมสัมมนาโดย
พร้อมเพรียง ในจำนวน ๑๒ ท่าน ไม่ได้มาเพียง ๓ ท่าน เท่านั้น
ผู้บริหารมหาวิทยาลัย ทั้ง ๘ ท่าน นำโดยท่านอธิการบดี ต่างก็ได้
ให้ข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะต่อที่ประชุมอย่างดียิ่ง ท่านอธิการบดีได้